

An Exposition of the Seven Church Ages

Chapter Three

Ang Kapanahunan ng Iglesia ng Efeso

Panimula Sa Mga Kapanahunan ng Iglesia

Upang lubos mong maunawaan ang mensahe ng mga Kapanahunan ng mga Iglesia nais kong ipaliwanag ang iba't ibang alituntunin na nagpahintulot sa akin na makarating sa mga pangalan ng mga mensahero, ang haba ng mga kapanahunan, at iba pang mga kadahilanan na may kinalaman dito.

Dahil ang pag-aaral na ito ay ang pinaka-seryoso na ginawa ko hanggang sa oras na ito, hinanap ko ang Diyos sa loob ng maraming araw para sa inspirasyon ng Banal na Espiritu. Pagkatapos ay nabasa ko lang ang mga Banal na Kasulatan sa kapanahunan ng mga Iglesia at sinaliksik ang maraming kasaysayan ng iglesia na isinulat ng mga pinaka-walang pinapanigan na mga mananalaysay na maaari kong makita. Hindi nabigo ang Diyos na sagutin ang aking panalangin, sapagkat habang binabasa ko ang Salita at ang mga kasaysayan, binigyan ako ng kakayanan ng Banal na Espiritu na makita ang isang pamantayan na kumikilos sa mga siglo at hanggang sa kasalukuyan, huling araw.

Ang susi na ibinigay sa akin ng Panginoon kung saan natukoy ko ang mensahero para sa bawat kapanahunan ay isang pinaka ayon sa Banal na Kasulatan. Sa katunayan maaari itong tawaging Pangunahin Susi ng Bibliya. Ito ang kapahayagan na hindi kailanman nagbabago ang Diyos, at ang Kanyang mga paraan ay hindi mababago tulad Niya. Sa Heb. 13:8 sinasabi nito

"Si Hesukristo ay siya ring kahapon at ngayon, oo at magpakailan man."

Eclesiastes 3:14,15,

"Nalalaman ko, na anomang ginagawa ng Dios, magiging magpakailan pa man: walang bagay na mairadagdag, o anomang bagay na maaalis: at ginawa ng Dios, upang ang tao ay matakot sa harap niya.

Ang nangyari sa nagdaan ay nangyari na; at ang mangyayari pa ay nangyari na rin; at hinahanap uli ng Dios ang nakaraan na."

Narito ito: isang hindi nagbabagong Diyos na may hindi nagbabagong mga paraan. Kung ano ang ginawa Niya noong UNA kailangan Niyang patuloy na gawin ito hanggang sa magawa ito sa HULING pagkakataon. Hindi kailanman magkakaroon ng pagbabago. Ilapat iyon sa Mga Kapahunan ng Iglesia. Ang uri ng tao na pinili ng Diyos sa unang kapanahunan, at kung paano ipinahayag ng Diyos sa ministryo ng taong iyon, ay magiging halimbawa sa lahat ng iba pang kapanahunan. Kung ano ang ginawa ng Diyos sa unang kapanahunan ng iglesia ay siya rin ang nais Niyang gawin sa lahat ng iba pang mga kapanahunan.

Ngayon alam natin nang eksakto mula sa Salita na naitala ng Banal na Espiritu kung paano itinatag ang una, o orihinal na iglesia, at kung paano naitatag at paano naihayag ng Diyos ang Kanyang sarili sa kanya. Ang Salita ay hindi maaaring magbago o mabago dahil ang Salita ay Diyos. Juan 1:1,

"Nang pasimula siya ang Verbo, at ang Verbo ay sumasa Dios, at ang Verbo ay Dios."

Upang baguhin ang isang salita nito, tulad ng ginawa ni Eba, ay nagdulot ng kasalanan at kamatayan, kahit na sinasabi nito sa Apocalipsis 22:18-19,

"... Kung ang sinoman ay magdagdag sa mga ito, ay daragdagan siya ng Dios ng mga salot na nakasulat sa aklat na ito:

At kung ang sinoman ay magalis sa mga salita ng aklat ng hulang ito, ay aalisin ng Dios ang kaniyang bahagi sa punong kahoy ng buhay, at sa bayang banal, na nangakasulat sa aklat na ito."

Kaya, kung ano ang iglesia sa Pentekostes ay ang pamantayan. Iyan ang pamantayan. Walang ibang pamantayan. Hindi mahalaga kung ano ang sinasabi ng mga iskolar, HINDI binago ng Diyos ang pamantayang iyon. Kung ano ang ginawa ng Diyos noong Pentecostes ay kailangan Niyang patuloy na gawin hanggang sa magsara ang mga kapanahunan ng Iglesia.

Kahit na ang mga iskolar ay maaaring sabihin sa iyo na ang apostolikong kapanahunan ay tapos na, ay huwag kang maniwala dito. Ang nasabing pahayag ay mali sa dalawang bilang. Una sa lahat, mali na ipagpalagay na wala nang mga apostol, dahil lamang sa ang orihinal na labindalawa ay patay. Ang ibig sabihin ng apostol ay sinugong isa'; at marami na ang mga isinugo ngayon, ngunit sila ay tinatawag na mga misyonero. Hangga't ang mga tao ay tinawag at ipinadala kasama ang Salita ng Buhay mayroong

isang kapanahunan ng apostoliko na patuloy na nangyayari. Pangalawa, tinutukoy nila ang isang kapanahunan ng ipinahayag na kapangyarihan ng Espiritu Santo' bilang tapos na mula nang makumpleto ang Bibliya. Iyon ay hindi totoo. Walang kahit isang Banal na Kasulatan na nagmumungkahi na, ngunit maraming konklusyon na nagsasaad kung hindi man. Narito ang aming patunay na pareho ang mga paratang na ito ay walang katotohanan. Mga Gawa 2:38,39.

"At sinabi sa kanila ni Pedro, Mangagsisi kayo, at mangagbautismo ang bawa't isa sa inyo sa pangalan ni Jesucristo sa ikapagpapatawad ng inyong mga kasalanan; at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo.

Sapagka't sa inyo ang pangako, at sa inyong mga anak, at sa lahat ng nangasa malayo, maging ilan man ang tawagin ng Panginoon nating Dios sa kaniya."

Ang pangako ng kapangyarihan na ipinagkaloob sa mga apostol noong Pentecostes ay sa "inyo (mga Hudyo), at sa inyong mga anak (mga Hudyo), at sa lahat ng nasa malayo (mga Gentil), at sa lahat ng tatawagin ng Panginoon nating Diyos. (kapwa Hudyo at Hentil)". Hanggang sa tumigil Siya sa pagtawag, ang mensahe at kapangyarihan ng Pentecostal ay HINDI TITIGIL.

Ang mayroon ang iglesia sa Pentecostes ay ang kanyang hindi maiaalis na karapatan. Sa orihinal, mayroon siyang dalisay na Salita ng Diyos. Nagpakita siya ng kapangyarihan ng Espiritu sa iba't ibang tanda at kababalaghan at kaloob ng Espiritu Santo. Mga Hebreo 2:1-4,

"Kaya't nararapat nating bigyan ang higit na masigasig na pakikinig sa mga bagay na ating narinig, baka anumang oras ay dapat nating hayaan silang makahulagpos.

Sapagka't kung ang ipinangusap na salita sa pamamagitan ng mga anghel ay nagtibay, at ang bawa't pagsalangsang at pagsuway ay tumanggap ng matuwid na parusa na kabayaran;

Paanong makatatanan tayo, kung ating pabayaang ganitong dakilang kaligtasan; na ipinangusap ng Panginoon noong una ay pinatunayan sa atin sa pamamagitan ng mga nakarinig;

Na pawang sinasaksihan naman ng Dios na kasama nila, sa pamamagitan ng mga tanda at mga kababalaghan, at ng saganang kapangyarihan, at ng mga kaloob ng Espiritu Santo, ayon sa kaniyang sariling kalooban?"

Ang orihinal na iglesia iyon ay hindi inorganisa ng mga tao. Pinangungunahan ito ng Espiritu Santo. Ito ay hindi masyadong malaki. Ito ay kinamumuhian at inaalipusta. Ito ay pinahihirapan. Ito ay inuusig hanggang sa kamatayan. Ngunit ito ay totoo sa Diyos. Nanatili ito sa orihinal na pamantayan ng Salita.

Ngayon ay huwag kang maligaw dito. Nang sabihin ko na ang Diyos at ang Kanyang mga paraan ay hindi kailanman nagbabago, hindi ko sinabi na ang iglesia at ang mga mensahero nito ay hindi maaaring magbago. Ang iglesia ay hindi Diyos. Kaya maaari siyang magbago. Ngunit ang sinabi ko ay dahil sa hindi nagbabagong Diyos na may hindi nagbabago na mga paraan maaari tayong bumalik sa simula at makita ang una at sakdal na gawa ng Diyos at pagkatapos ay hatulan ayon sa pamantayang iyon. Ganyan kung paano ginagawa. Ang Tunay na Iglesia ay laging susubukan na maging katulad ng orihinal noong Pentecostes. Ang Tunay na Iglesia sa ngayon ay susubukan na tantiyahin ang unang bahagi na iyon. At ang mga mensahero sa mga iglesia, na taglay ang parehong Espiritu ng Diyos sa kanila, ay susubukang tantiyahin maging si apostol Pablo. Hindi sila magiging katulad niya; ngunit ang tunay na mga mensahero ang magiging pinakamalapit kay Pablo, na malaya sa lahat ng tao, ipinagbibili sa Diyos, at ibinigay lamang ang Salita ng Diyos, at ipinahayag ang Espiritu Santo sa kapangyarihan. Wala nang iba pa ang makakagawa. Kailangan mong magpagal mula sa orihinal. Katulad ng kaparehong kapanganakan, ang Tunay na Iglesia ay palaging susubok na sundan ang mga hakbang ng kanyang mga tagapagtatag noong Pentecostes at ang kanyang mga mensahero ay susunod kay apostol Pablo, ang unang mensahero sa unang kapanahunan ng iglesia. Ito ay simple, at kamangha-mangha.

Sa pamamagitan ng susi na ito, napakasimple, ngunit napakaganda, nagawa ko, sa tulong ng Banal na Espiritu, na basahin ang Aklat ng Apocalipsis at ang mga kasaysayan at nahanap ko rito ang bawat kapanahunan, bawat mensahero, ang tagal ng bawat kapanahunan, at ang bahaging ginampanan ng bawat isa sa layunin ng Diyos mula Pentecostes hanggang sa katuparan ng mga kapanahunan iyon.

Dahil naiintindihan mo ngayon kung paano namin hinuhusgahan kung ano ang katulad ng Tunay na Iglesia (kung ano siya sa Pentecostes at kung ano siya sa panahon ng apostoliko tulad ng nakalagay sa Salita sa Aklat ng Mga Gawa) maaari naming ilapat ang parehong panuntunan upang ipakita sa amin kung paano nabigo ang iglesia. Ang pangunahing pagkakamali, o mga pagkakamali, na pumapasok sa unang iglesia at naihayag sa Aklat ng Mga Gawa at Apocalipsis at gayon din sa mga Sulat ay magiging mas malinaw na mahahayag sa bawat kasunod na kapanahunan, hanggang sa makarating tayo sa isang ganap na pagkawala ng katotohanan sa huli, o Kapanahunan ng Laodicean.

Ngayon mula sa unang susi na natanggap natin sa Panginoon, dumarating ang isa pa at bahagyang hindi gaanong kamangha-manghang katotohanan. Sinabi ko na ang Tunay na Iglesia ay laging magsisikap na maging katulad ng nasa Aklat ng Mga Gawa. Iyon ay eksaktong tama. Ngunit natuklasan natin na ang Salita ay nagtuturo din ng pagsalakay ng kamalian hanggang sa magkaroon ng ganap na pagkawala ng katotohanan sa huling araw kung kailan malapit nang magpakita ang Panginoon. Ang tanong ngayon ay may nabuo sa ating isipan; pinababayaan ba ng Diyos ang Kanyang sarili at hinahayaan silang mahulog sa isang estado ng ganap na panlilinlang? Sa walang naitala, dahil ang Banal na Kasulatan ay napakalinaw na sinasabi sa Mateo 24:24, na ang mga Hinirang ay HINDI kaylanman madadaya.

"Sapagka't may magsisilitaw na mga bulaang Cristo, at mga bulaang propeta, at mangagpapakita ng mga dakilang tanda at mga kababalaghan; ano pa't ililigaw, kung maaari, pati ng mga hirang."

Ano pagkatapos? Ang katugunan ay malinaw sa harap natin. May isang Tunay na Iglesia at isang huwad na simbahan. May isang Tunay na puno ng ubas at isang bulaang puno ng ubas. Ngunit siyempre ang huwad na simbahan, huwad na katawan ng puno ng ubas, ay laging susubukan na agawin ang posisyon ng Tunay na Simbahan at ipagtanggol na siya, at hindi ang Hinirang, ang tunay at totoo. Ang huwad ay susubukan na patayin ang Totoo. Iyan ay kung paano ito nasa Aklat ng Mga Gawa, ganyan ito nakalagay sa pitong kapanahunan, at ganoon ito ipinahayag sa iba't ibang mga Sulat. Ganyan ang nangyari. Ganyan din ito ngayon. Ganyan ang mangyayari. Hindi ito maaaring magbago.

Ngayon maging maingat tayo na hindi tayo nalilito sa puntong ito. Sa gayon ay hahanapin natin ang Salita upang mapatunayan ang paghahabol na ito. Bumalik tayo sa Aklat ng pasimula, Genesis. Sa Hardin ng Eden mayroong DALAWANG puno. Ang isa ay mabuti; ang isa ay masama. Ang isa ay nagbubunga ng BUHAY, ang isa naman ay nagbubunga ng Kamatayan. Mayroong dalawang anak na orihinal na nag-alay ng mga sakripisyo sa Diyos. Hayaan akong ulitin iyon, SILA AY PAREHONG nag-alay ng mga sakripisyo sa Diyos. Genesis 4:3-5,

"At nangyari nang lumalakad ang panahon ay nagdala si Cain ng isang handog na mga bunga ng lupa sa Panginoon.

At nagdala rin naman si Abel ng mga panganay ng kaniyang kawan at ng mga taba ng mga yaon. At nilingap ng Panginoon si Abel at ang kaniyang handog:

Datapuwa't hindi nilingap si Cain at ang kaniyang handog..."

Ngunit ang isa (Cain) ay masama, mula sa kanyang ama (na Masama), samantalang si Abel ay matuwid sa harapan ng Panginoon. Muli, mayroong dalawang anak mula sa laman ng parehong mga magulang. Sila ang kambal nina Isaac at Rebeca. Ang isa ay ang mga hinirang ng Diyos at ang isa ay itinakwil. Parehong sumamba sa Diyos. Sa bawat kaso mayroong pagsamba sa Diyos na kinalaman. Sa bawat kaso ang kasamaan ay kinamumuhian ang matuwid at inusig ang matuwid. Sa ilang pagkakataon, sinisira ng kasamaan ang mga matuwid. Ngunit pansinin. Sila ay nakatanim nang magkasama. Sila ay nanirahan magkasama. Pareho silang nag-angkin sa Diyos at sumamba sa Diyos.

Ang mga larawang ito ay ganap na naglalarawan ng talinghaga ng Panginoong Hesukristo nang sabihin Niya na ang kaharian ng langit ay katulad ng isang taong naghasik ng mabuting binhi, para lamang magkaroon ng kaaway na dumating at magtanim ng mga panirang damo sa gitna ng mabubuting binhi. Hindi itanim ng Diyos ang mga pangsirang damo. Itanim ni Satanas ang mga pangsirang iyon sa gitna ng mabuting binhi ng Diyos. Ang dalawang uri ng halaman (mga tao), mula sa dalawang magkakaibang mga binhi, ay lumaki nang magkasama. Nakibahagi sila sa pagkain sa iisang lupa, nakikibahagi sila sa iisang araw, ulan, at lahat ng iba pang benepisyo, at pareho silang inani sa kanilang pagkakataon. Nakikita mo ba ito? Huwag kailanman kalimutan ang mga katotohanang ito habang pinag-aaralan natin ang mga kapanahunan ng iglesia at kalaunan ang mga tatak. At higit sa lahat, huwag kalimutan na sa huling kapanahunan na ito, kapag ang mga pangsirang damo ay itinatali para sa kanilang pagkasunog, na kanilang itataboy ang trigo na aanihin ng Panginoon.

Gusto kong ipagpatuloy ang kaisipang na ito, kaya humakbang pa tayo. Napag-aralan mo na ba ang kasaysayan ng mga rebaybal? Ngayon ang isang rebaybal ay nagpapahiwatig ng isang pagkilos ng Diyos sa kapangyarihan. At sa tuwing kumikilos ang Diyos, naroroon si Satanas upang kumilos din. Hindi ito nabibigo. Sa mga araw ng dakilang Welsh rebayball (at karamihan sa mga tao ay hindi alam ito), ang mga baliw na mga asylum ay mabilis na napuno, at nagkaroon ng isang dakilang pagpapakita ng kapangyarihan ng diyablo upang alisin ang atensyon mula sa Diyos. Nakasulat na sa panahon ni Wesley ang mga tao ay gagawa ng mga kakaibang bagay na talagang kay Satanas upang subukang manunuya sa kabutihan at kapangyarihan ng Diyos. Noong panahon ni Luther, sinasabing ang himala ng kanyang ministeryo ay hindi nagsinungaling sa katotohanan na matagumpay niyang naiprotesta ang Simbahang Romano Katoliko, ngunit ang himala ay nasa katotohanang kaya niya, at ginawa niya, manatiling maayos at matino sa gitna ng mga panatiko na madalas napuno ng, at ginagabayan ng, mga maling espiritu. At kung alam mo ang huling araw na ministeryo na ito, mapapansin mo ang parehong pagsalakay ng mga

huwad at masasamang espiritu. Dapat itong maging ganoong paraan. Ngayon umaasa ako at nagtitiwala na kayo ay may sapat na espirituwal na pag-iisip upang makuha iyon, at mapakinabangan ito.

Para lamang mabuklod ang puntong ito sa Tama at huwad na mga baging na naghahalo at nagpapakita ng dalawang espiritu na kumikilos, tingnan natin ang I Juan 4:1-4, at Judas 3,4,12.

"Mga minamahal, huwag kayong magsipaniwala sa bawa't espiritu, kundi inyong subukin ang mga espiritu, kung sila'y sa Dios: sapagka't maraming nagsilitaw na mga bulaang propeta sa sanglibutan.

Dito'y nakikilala ninyo ang Espiritu ng Dios: ang bawa't espiritung nagpapahayag na si Jesucristo ay naparitong nasa laman ay sa Dios:

At ang bawa't espiritung hindi ipinahahayag si Hesus, ay hindi sa Dios: at ito ang sa anticristo, na inyong narinig na darating; at NGAYO'Y NASA sanglibutan na.

Kayo'y sa Dios, mumunti kong mga anak, at inyong dinaig sila: (anti-Kristo na ispiritu) sapagka't lalong dakila siyang nasa inyo kay sa nasa sanglibutan."

Judas 3,4,12.

"Mga minamahal, samantalang ako'y totoong nagsisikap ng pagsulat sa inyo tungkol sa kaligtasan nating lahat, ay napilitan akong sumulat sa inyo na inaaralan kayong makipaglabang masikap dahil sa pananampalataya na ibinigay na minsan at magpakailan man sa mga banal.

Sapagka't may ILANG TAONG((hindi mga banal) nagsipasok ng lihim (ang mga ito ay hindi pumasok sa kulungan sa pamamagitan ng PINTO at samakatuwid ay mga magnanakaw), yaong mga itinalaga nang una pa sa kahatulang ito, mga DI BANAL, na pinalitan ng kalibugan ang biyaya ng ating Dios, na itinatatuwa ang ating iisang Guro at Panginoong si Jesucristo.

Ang mga ito ay mga batik sa inyong mga kapistahan ng pag-ibig sa kapwa, kapag sila ay nagpipistang KASAMA ninyo, pinapakain ang kanilang mga sarili nang walang takot..."

Hindi maikakaila sa harap ng mga Kasulatang ito na ang Tunay na Iglesia at ang huwad na simbahan ay magkakaugnay, na nakatanim nang magkasama ngunit may iba't ibang mga binhi.

Ngayon, sa palagay ko ay may ibang bagay na dapat ninyong malaman. Ang pitong iglesiana tinutugunan ni Juan ay nasa Asia Minor at lahat ng ito ay mga Gentil na iglesia. Hindi siya nagsasalita sa iglesia sa Jerusalem na karamihan ay mga Hudyo na marahil ay iilan lamang ang mga Gentil dito. Ang dahilan dito ay ang Diyos ay tumalikod mula sa mga Hudyo tungo sa mga Gentil. Kaya ang buong mga kapanahunan ng iglesia ay ang pakikitungo ng Diyos sa mga Gentil, at pagtawag ng isang Gentil na Nobya sa Kanyang Sarili. Na ginagawang ang Mga Kapanahunan ng Iglesia at Ang Kapunuan ng mga Gentil ay isa at iisang bagay. Mga Gawa 13:44-48,

" At nang sumunod na sabbath ay nagkatipon halos ang buong bayan upang pakinggan ang salita ng Dios.

Datapuwa't nang makita ng mga Judio ang mga karamihan, ay nangapuno ng kapanaghilian, at tinutulan ang mga bagay na sinalita ni Pablo, at nagsipamusong.

At nagsipagsalita ng buong katapangan si Pablo at si Bernabe, at nagsipagsabi, Kinakailangang salitain muna ang salita ng Dios sa inyo. Yamang inyong itinatakuwil, at hinahatulan ninyong hindi kayo karapatdapat sa walang hanggang buhay, narito, kami ay pasasa mga Gentil.

Sapagka't ganito ang ipinagutos sa amin ng Panginoon, na sinasabi, Inilagay kitang isang ilaw ng mga Gentil, Upang ikaw ay maging sa ikaliligtas hanggang sa kahulihulihang hangganan ng lupa.

At nang marinig ito ng mga Gentil, ay nangagalak sila, at niluwalhati ang salita ng Dios: at nagsisampalataya ang lahat ng mga itinalaga sa buhay na walang hanggan."

Mga Taga Roma 11:1-8,

"Sinasabi ko nga, Itinakuwil baga ng Dios ang kaniyang bayan? Huwag nawang mangyari. Sapagka't ako man ay Israelita, sa binhi ni Abraham, sa angkan ni Benjamin.

Hindi itinakuwil ng Dios ang kaniyang bayan na nang una pa'y kinilala niya. O hindi baga ninyo nalalaman ang sinasabi ng kasulatan tungkol kay Elias? kung paanong namamagitan siya sa Dios laban sa Israel na sinabi,

Panginoon, pinatay nila ang iyong mga propeta, giniba nila ang iyong mga dambana; at ako'y naiwang nagiisa, at hinahanap nila ang aking buhay. Datapuwa't ano ang sinasabi ng kasagutan ng Dios sa kaniya? Nagtira ako sa akin ng pitong libong lalake na hindi nangangsiluhod kay Baal.

Gayon din nga sa panahong itong kasalukuyan ay may isang nalalabi ayon sa pagkahirang ng biyaya.

Nguni't kung ito'y sa pamamagitan ng biyaya, ay hindi na sa mga gawa: sa ibang paraan ang biyaya ay hindi biyaya. Datapuwa't kung sa mga gawa, ay hindi na biyaya: kung hindi, ang paggawa ay hindi na gawa.

Ano ngayon? Hindi nakuha ng Israel ang kanyang hinahanap; datapuwa't ito ay nakuha ng pagkahirang, at ang iba ay nabulag

(Ayon sa nasusulat, binigyan sila ng Diyos ng espiritu ng pagtulog, mga mata na hindi nila dapat makita, at mga pakinig na hindi nila naririnig;) hanggang sa araw na ito. "

Mga Taga Roma 11:25-29,

"Sapagka't hindi ko ibig, mga kapatid, na di ninyo maalaman ang hiwagang ito, baka kayo'y mangagmarunong sa inyong sariling mga haka, na ang katigasan ng isang bahagi ay nangyari sa Israel, hanggang sa pumasok ang kapunuan ng mga Gentil.

At sa ganito'y ang buong Israel ay maliligtas: gaya ng nasusulat, Magbubuhat sa Sion ang Tagapagligtas; Siya ang maghihiwalay sa kalikuan kay Jacob:

At ito ang aking tipan sa kanila, Pagka aalisin ko ang kanilang mga kasalanan.

Tungkol sa Ebanghelyo, ay mga kaaway sila dahil sa inyo: datapuwa't tungkol sa pagkahirang, ay mga pinakaibig sila dahil sa mga kanilang mga ama.

Sapagkat ang mga kaloob at pagtawag ng Diyos ay walang pagsisisi."

Ang pitong mga iglesia ito na matatagpuan sa Asia Minor ay naglalaman ng ilang mga katangian sa loob ng mga ito, sa sinaunang petsa, na naging magulang na bunga ng mga huling kapanahunan. Kung ano ang mga binhing halaman noon ay lumabas pagkatapos ng paggulang na pag-ani, gaya ng sinabi ni Hesus,

"Sapagka't kung ginagawa ang mga bagay na ito sa punong kahoy na sariwa, ano kaya ang gagawin sa tuyo?" Lucas 23:31.

Ang Mensahe Sa Kapanahunan ng Iglesia ng Efeso

Apocalipsis 2:1-7

Sa anghel ng iglesia sa Efeso ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng may hawak ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay, na yaong lumalakad sa gitna ng pitong kandelerong ginto;

Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang iyong pagpapagal at pagtitiis, at hindi mo matiis ang masasamang tao, at sinubok mo ang mga nagpapanggap na apostol, at sila'y hindi gayon, at nasumpungan mo silang pawang bulaan;

At may pagtitiis ka at nagbata ka dahil sa aking pangalan, at hindi ka napagod.

Nguni't mayroon akong laban sa iyo, na iyong iniwan ang iyong unang pagibig.

Kaya't alalahanin mo kung saan ka nahulog, at magsisi ka at gawin mo ang iyong mga unang gawa; o kung hindi ay paririyang ako sa iyo, at aalisin ko ang iyong kandelerong sa kaniyang kinalalagan, maliban na magsisi ka.

Nguni't ito'y nasa iyo, na iyong kinapopootan ang mga gawa ng mga Nicolaita, na kinapopootan ko naman.

Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang magtagumpay, ay siya kong pakakanin ng punong kahoy ng buhay, na nasa gitna ng Paraiso ng Dios.

Ang Mensahero

Ang mensahero (anghel) sa iglesia ng Efeso ay si apostol Pablo. Na siya ang mensahero sa unang kapanahunan ng Hentil ay hindi maaaring tanggihan. Bagaman binigyan si Pedro ng awtoridad na buksan

ang mga pintuan sa mga Gentil, ibinigay kay Pablo na maging kanilang apostol at propeta. Siya ang Propeta-Mensahero sa mga Hentil. Ang kanyang propesiya na katungkulan, kung saan natanggap niya ang buong paghahayag ng Salita para sa mga Gentil, ay nagpatotoo sa kanya bilang kanilang apostolikong mensahero. Sumang-ayon dito ang ibang mga apostol sa Jerusalem. Mga Taga Galacia 1:12-19,

"Sapagka't hindi ko tinanggap ito sa tao, ni itinuro man sa akin, kundi aking tinanggap sa pamamagitan ng pahayag ni Hesukristo.

Sapagka't inyong nabalitaan ang aking pamumuhay nang nakaraang panahon sa relihion ng mga Judio, kung paanong aking inuusig na malabis, at nilipol ang iglesia ng Dios:

At ako'y nangunguna sa relihion ng mga Judio ng higit kay sa marami sa aking mga kasing gulang sa aking mga kababayan, palibhasa'y totoong masikap ako sa mga sali't-saling sabi ng aking mga magulang.

Nguni't nang magalingin ng Dios na siyang sa akin ay nagbukod, buhat pa sa tiyan ng aking ina, at ako'y tawagin sa pamamagitan ng kaniyang biyaya,

Na ihayag ang kaniyang Anak sa akin, upang siya'y aking ipangaral sa gitna ng mga Gentil; pagkaraka'y hindi ako sumangguni sa laman at sa dugo:

Ni inahon ko man sa Jerusalem silang mga apostol na nangauna sa akin: kundi sa Arabia ako naparoon; at muling nagbalik ako sa Damasco.

Nang makaraan nga ang tatlong taon ay umahon ako sa Jerusalem upang dalawin si Pedro, at natira akong kasama niyang labing-limang araw.

Nguni't wala akong nakita sa mga ibang apostol, maliban na kay Santiago na kapatid ng Panginoon.

Mga Taga Galacia 2:2,

"At ako'y umahon dahil sa pahayag; at isinaysay ko sa harapan nila ang evangelio na aking ipinangangaral sa gitna ng mga Gentil, datapuwa't sa harapan ng mga may dangal ay sa lihim, baka sa anomang paraan ako'y tatakbo, o tumakbo, ng walang kabuluhan."

Mga Taga Galacia 2:6-9,

"Datapuwa't ang mga wari'y may dangal ng kaunti (maging anoman sila, ay walang anoman sa akin: ang Dios ay hindi tumatanggap ng anyo ninoman) silang may dangal, sinasabi ko, ay hindi nagbahagi sa akin ng anoman:

Kundi bagkus nang makita nila na sa akin ay ipinagkatiwala ang evangelio ng di-pagtutuli, gaya rin naman ng pagkatiwala kay Pedro ng evangelio ng pagtutuli;

(Sapagka't ang naghanda kay Pedro sa pagkaapostol sa pagtutuli ay naghanda rin naman sa akin sa pagkaapostol sa mga Gentil:)

At nang makita nina Santiago, Cephas, at Juan, na tila mga haligi, ang biyayang ibinigay sa akin, ibinigay nila sa akin at kay Bernabe ang mga kanang kamay ng pagbabahagi; upang tayo ay magpunta sa mga bansa, at sila sa pagtutuli. "

Mga Taga Roma 11:13,

"Datapuwa't nagsasalita ako sa inyong mga Gentil. Palibasa'y ako nga'y apostol ng mga Gentil, ay niluluwalhati ko ang aking ministerio."

Itinatag ni Pablo ang iglesia sa Efeso mga nasa kalagitnaan ng unang siglo. Ito ay nagbibigay-daan sa atin upang itakda ang petsa ng simula ng Kapanahunan ng Iglesia sa Efeso; mga 53 A.D.

Ang kanyang paraan ng paglilingkod ay nagtakda ng huwaran na dapat hangarin ng lahat ng mga mensahero sa hinaharap, at aktwal na nagtatakda ng huwaran para sa bawat tunay na ministro ng Diyos, kahit na hindi niya maaabot ang gayong kataasan sa nakahulang kaharian gaya ng ginawa ni Pablo. Ang ministeryo ni Pablo ay may tatlong beses na kalidad at ang mga sumusunod:

Una sa lahat, si Pablo ay ganap na totoo sa Salita. Siya ay hindi kailanman lumihis mula dito kahit na ano man ang halaga.. Mga Taga Galacia 1:8-9,

"Datapuwa't kahima't kami, o isang anghel na mula sa langit, ang mangaral sa inyo ng anomang evangelio na iba sa aming ipinangangaral sa inyo, ay matakawil.

Ayon sa aming sinabi nang una, ay muling gayon ang aking sinasabi ngayon, Kung ang sinoman ay mangaral sa inyo ng anomang evangelio na iba kay sa inyong tinanggap na, ay matakuwil."

Mga Taga Galacia 2:11 ,14,

"Nguni't nang dumating si Pedro sa Antioquia, ay sumalansang ako sa kaniya ng mukhaan, sapagka't siya'y nararapat hatulan."

"Nguni't nang aking makita na hindi sila nagsisilakad ng matuwid ayon sa katotohanan ng evangelio, sinabi ko kay Cefas sa harapan nilang lahat, Kung ikaw, na Judio, ay namumuhay gaya ng mga Gentil, at di gaya ng mga Judio, bakit mo pinipilit ang mga Gentil na mamuhay na gaya ng mga Judio?"

I Mga Taga Corinto 14:36-37,

"Ano? lumabas baga mula sa inyo ang salita ng Dios? o sa inyo lamang dumating?"

Kung iniisip ninoman na siya'y propeta, o ayon sa espiritu, ay kilalanin niya ang mga bagay na sa inyo'y isinusulat ko, na pawang utos ng Panginoon."

Pansinin na si Pablo ay hindi organisado, ngunit pinamunuan ng Espiritu, tulad ng nang kumilos ang Diyos kay Moises upang pangunahan ang Israel palabas ng Egipto. Ang konseho ng Jerusalem ay hindi kailanman ipinadala si Pablo, ni mayroon itong anumang kapangyarihan o hurisdiksyon sa kanya. Ang Diyos, at ang Diyos lamang, ang nagpadala at nangunguna. Si Pablo ay hindi sa mga tao, kungdi ng Diyos. Mga Taga Galacia 1:1,

"Si Pablo, na Apostol (hindi mula sa mga tao, ni sa pamamagitan man ng tao, kundi sa pamamagitan ni Jesucristo, at ng Dios Ama, na siyang sa kaniya'y muling bumuhay;)"

Mga Taga Galacia 2:3-5,

"Datapuwa't maging si Tito man na kasama ko, bagama't Griego, ay hindi napilit na patuli:

At yaon ay dahil sa mga hindi tunay na kapatid na ipinasok ng lihim, na nagsipasok ng lihim upang tiktikan ang aming kalayaan na taglay namin kay Cristo Jesus, upang kami'y ilagay nila sa pagkaalipin:

Sa mga yaon ay hindi kami napahinuhod na supilin kami, kahit isang oras; upang ang katotohanan ng evangelio ay manatili sa inyo."

Pangalawa, ang kanyang ministeryo ay nasa kapangyarihan ng Espiritu, sa gayo'y ipinakita ang binibigkas at nakasulat na Salita. I Mga Taga Corinto 2:1-5,

"At ako, mga kapatid, nang pumariyan sa inyo, ay hindi ako napariyan na may kagalingan sa pananalita o sa karunungan, na nagbabalita sa inyo ng patotoo ng Dios.

Sapagka't aking pinasiyahang walang maalaman anoman sa gitna ninyo, maliban na si Jesucristo, at siya na napako sa krus.

At ako'y nakisama sa inyo na may kahinaan, at may katakutan, at may lubhang panganginig.

At ang aking pananalita at ang aking pangangaral ay hindi sa mga salitang panghikayat ng karunungan, kundi sa patotoo ng Espiritu at ng kapangyarihan:

Upang ang inyong pananampalataya ay huwag masalig sa karunungan ng mga tao, kundi sa kapangyarihan ng Dios."

Mga Gawa 14:8-10,

"At sa Listra ay may isang lalaking nakaupo, na sa mga paa'y walang lakas, pilay mula pa sa tiyan ng kaniyang ina, na kailan ma'y hindi nakalakad:

Narinig nitong nagsasalita si Pablo: na, nang titigan siya ni Pablo, at makitang may pananampalataya upang mapagaling,

Ay nagsabi ng malakas na tinig, Magtindig kang matuwid sa iyong mga paa. At siya'y lumukso at lumakad."

Mga Gawa 20:9-12,

"At may nakaupo sa durungawan na isang binatang nagngangalang Eutico, na mahimbing sa pagtulog; at samantalang si Pablo ay nangangaral ng mahaba, palibhasa'y natutulog ay nahulog buhat sa ikatlong grado, at siya'y binuhat na patay.

At nanaog si Pablo, at dumapa sa ibabaw niya, at siya'y niyakap na sinabi, Huwag kayong magkagulo; sapagka't nasa kaniya ang kaniyang buhay.

At nang siya'y makapanhik na, at mapagputolputol na ang tinapay, at makakain na, at makapagsalita sa kanila ng mahaba, hanggang sa sumikat ang araw, kaya't siya'y umalis.

At kanilang dinalang buhay ang binata, at hindi kakaunti ang kanilang pagkaaliw."

Mga Gawa 28:7-9,

"At sa mga kalapit ng dakong yao'y may mga lupain ang pangulo sa pulong yaon, na nagngangalang Publio; na tumanggap sa amin, at nagkukup sa aming tatlong araw na may kagandahang-loob.

At nangyari, nararatay ang ama ni Publio na may-sakit na lagnat at inaagasan ng dugo: at pinasok siya ni Pablo, at nanalangin, at nang maipatong sa kaniya ang kaniyang mga kamay ay siya'y pinagaling.

At nang magawa na ito, ay nagsiparoon naman ang mga ibang maysakit sa pulo, at pawang pinagaling."

II Mga Taga Corinto 12:12,

"Tunay na ang mga tanda ng apostol ay pawang nangyari sa inyo sa buong pagtitiis, sa pamamagitan ng mga tanda at mga kababalaghan at ng mga gawang makapangyarihan.

Pangatlo, nagkaroon siya ng maliwanag na bunga ng kanyang ministeryo na ibinigay ng Diyos. II Mga Taga Corinto 12:11,

"Ako'y naging mangmang: pinilit ninyo ako; ako sana'y dapat ninyong purihin: sapagka't sa anoman ay hindi ako naging huli sa lubhang mga dakilang apostol, bagaman ako'y walang kabuluhan."

I Mga Taga Corinto 9:2,

"Kung sa iba'y hindi ako apostol, sa inyo man lamang ako'y gayon; sapagka't ang tatak ng aking pagkaapostol ay kayo sa Panginoon."

II Mga Taga Corinto 11:2,

"Sapagka't ako'y naninibugho tungkol sa inyo ng panibughong ukol sa Dios: sapagka't kayo'y aking pinapagasawa sa isa, upang kayo'y maiharap ko kay Cristo na tulad sa dalagang malinis."

Si Pablo ang naging paraan ng pagdadala ng maraming mga tupang Gentil; pinakain niya sila, at inalagaan sila, hanggang sa sila ay naglabas ng mabubuting bunga at handa nilang salubungin ang Panginoon bilang bahagi ng Gentil na nobya.

Sa panahon ng pagbibigay ng Kapahayagan, ayon sa tradisyon, si Pablo ay namatay na isang martir, ngunit si Juan ay nagdadala sa kanyang kahalili eksakto tulad ng ginawa ni Pablo sa mga araw ng kanyang ministeryo. Ang kamatayan ni Pablo, bago ibigay ang Apocalipsis, ay hindi naman pinawalang-bisa ang katotohanan na siya ang mensahero sa Kapanahunan ng Iglesia ng Efeso, sapagkat ang mensahero sa bawat kapanahunan, hindi alintana kung kailan siya lilitaw o paparoon, ay ang nakakaimpluwensya sa kapanahunan iyon para sa Diyos sa pamamagitan ng isang ministeryo na ipinahayag ng Salita. Si Pablo ang lalaking iyon.

Ang Lungsod Ng Efeso

Ang lungsod ng Efeso ay isa sa tatlong pinakadakilang lungsod ng Asya. Madalas itong tinatawag na ikatlong lungsod ng pananampalatayang Kristiyano, una ang Jerusalem, at pangalawa ang Antioquia. Ito ay isang napaka-mayaman na lungsod. Romano ang pamahalaan ngunit ang wika ay Griyego. Naniniwala ang mga mananalaysay na si Juan, Maria, Pedro, Andres at Felipe ay inilibing lahat sa magandang lungsod na ito. Si Paul, na nagtatag ng tunay na pananampalataya sa lungsod na ito, ay nagpastor dito ng mga tatlong taon lamang; ngunit kapag siya ay wala sa kawan siya ay patuloy, may panalangin, nag-aalala sa kanila. Si Timoteo ang unang obispo nito. I Timoteo 1:1-3,

"Si Pablo, na apostol ni Cristo Jesus ayon sa utos ng Dios na ating Tagapagligtas, at ni

Kristo Hesus na ating pagasa;

Kay Timoteo na aking tunay na anak sa pananampalataya: Biyaya, kahabagan, at kapayapaan nawang mula sa Dios na Ama at kay Jesucristo na Panginoon natin.

Kung paanong ipinamanhik ko sa iyo na ikaw ay matira sa Efeso, nang pumaparoon ako sa Macedonia, upang maipagbilin mo sa ilang tao na huwag magsipagturo ng ibang aral,"

Ang mismong pangalan, Efeso, ay may kakaibang tambalang kahulugan, "Nakatutok sa", at "Nagpahinga". Ang matataas na adhikain sa panahong ito na nagsimula sa kapuspusan ng Espiritu, "ang kalaliman ng Diyos", kung saan sila ay naglalayon sa mataas na pagkatawag ng Diyos, ay nagsimulang magbigay daan sa isang hindi gaanong mapagbantay na ugali. Ang isang hindi gaanong masigasig na pagsunod kay Jesu-Kristo ay nagsimulang magpakita ng sarili bilang isang tanda na sa mga darating na panahon ang pisikal na sasakyan na tinatawag na simbahan ay lulubog sa kakila-kilabot ng "kalaliman ni Satanas". Ito ay naging kampante at inaanod palayo. Mayroon na ang kapanahunan ng pagtalikod. Iniwan nito ang unang pag-ibig nito. Ang maliit na binhing itinanim sa Panahon ng Efeso ay balang-araw ay lalago sa espiritu ng kamalian hanggang sa ang lahat ng mabahong ibon sa himpapawid ay mamugad sa mga sanga nito. Napaka hindi nakakasakit sa pangangatuwiran ng tao kung ang maliit na halaman na iyon ay magpapakita sa Bagong Eba (ang Bagong Iglesia) na muli siyang malinlang ni Satanas. Ang Ephesian Age ay nagpakita sa kanya ng pagkakataon para sa pinakamahusay ng Diyos, at sa ilang sandali ay nanaig siya, at pagkatapos ay nagpahinga, at sa hindi nababantayang sandaling iyon ay itinanim ni Satanas ang binhi ng ganap na pagkawasak.

Ang mismong relihiyon ng Efeso ay ganap na inilarawan ang unang kapanahunan ng iglesia at nagtatakda ng parehong tunog ng mga darating na kapanahunan. Sa unang lugar, ang kahanga-hangang templo ni Diana, na napakaraming taon na itinayo, ay makikita sa mga sagradong korte nito ang pinakawalang kinang at hindi nakakagambala, imahe ni Diana na maisip ni ng isa. Siya ay ganap na hindi katulad ng iba pang mga imahe niya na nakaupo sa iba pang mga templo na inilaan sa kanya. Siya ay isang halos walang hugis na babaeng pigura na sa wakas ay nalubog sa bloke ng kahoy mula sa kung saan siya ay inukit. At ang kanyang dalawang bisig ay nabuo ng dalawang simpleng mga bara ng bakal. Gaano ganap na inilalarawan nito ang espiritu ng anticristo na pinakawalan sa unang kapanahunan. Doon siya ay kinalagan sa gitna ng mga tao, at gayon pa man ay hindi naghugis upang ikabahala ang mga tao. Ngunit ang dalawang bisig ng mga bara na bakal ay nagpakita na ang kanyang layunin ay durugin ang gawain ng Diyos sa kanyang pagpasok. At parang walang nakapansin sa kanya o sa kanyang ginagawa. Ngunit isang araw mapapansin nila, kapag may mga bisig na bakal ang kanyang mga gawa 'ay naging doktrina', at ang kanyang doktrina ay naging batas ng isang imperyo.

Ang pagkakasunud-sunod ng paglilingkod sa templo ay napakahayag din. Mayroong, una sa lahat, mga pari na mga bating. Ang baog na pagkasaserdoteng ito ay nagpahayag ng pagkabaog ng isang tao na hihiwalay sa Salita, dahil ang mga taong nagsasabing kilala nila ang Diyos nang hiwalay sa Salita ay baog ng buhay gaya ng isang baog na bating. Pangalawa, nasa loob ng templo ang mga birhen na paring mga babae na nagsagawa ng mga relihiyosong gawain sa templo. Ipinakita nito ang araw na ang seremonya at anyo, ritwal at mga gawa, ay hahalili sa Banal na Espiritu at hindi na mapupuno ng karismatikong pagpapahayag ang templo ng Diyos. Sa kanilang lahat ay ang mataas na saserdote, isang taong may kapangyarihang pampulitika at pampublikong impluwensya, na naglalarawan sa kung ano ang nangyayari na, bagaman hindi masyadong nahayag, ibig sabihin, ang iglesia ay malapit nang ibigay sa pamumuno ng tao na may mga plano ng tao at mga ambisyon ng tao. at "ganito ang sabi ng Espiritu Santo" ay hindi na magiging buhay na katotohanan. At sa ilalim nila lahat ay ang mga alipin sa templo na walang pagpipilian kundi pagsunod sa bahagdan ng pamumuno ng relihiyon. Ano ang ibig sabihin nito ngunit darating ang araw na ang mga klero, sa pamamagitan ng pampulitikang maniobra, tulong ng estado, at ang pagpapalit ng Salita at Espiritu para sa mga kredo, dogma, at pamumuno ng tao, ay magpapaalipin sa mga ordinaryong mananampalataya habang ang mga pinuno ay nagpapakasaya sa yaman at tinatamasa ang kanilang maruming kasiyahan, at ang mga dukha na dapat paglingkuran ayon sa Diyos, ngayon ay naging mga alipin.

Si Hesus, ang Kanyang Mensahero At Mga Iglesia

Apocalipsis 2:1,

"... Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng may hawak ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay, na yaong lumalakad sa gitna ng pitong kandelerong ginto."

Ito ay Siya na tungkol sa Kanino sinasabi, Ang Parehong Hesus na ito ay KAPWA Panginoon at Kristo.' Nariyan Siya, ang Isa at Tanging Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat, at sa tabi Niya ay walang iba. Nariyan Siya, ang Tagapagligtas ("... ang kaligtasan ay sa Panginoon", Jonas 2:9) na naglalakad sa gitna ng mga iglesia sa buong pitong kapanahunan. Kung ano Siya sa unang kapanahunan Siya ay nasa lahat ng kapanahunan. Sa bawat mananampalataya, Siya ay si Hesukristo na siya ring, kahapon, at ngayon, at magpakailanman. Kung ano ang ginawa Niya minsan ay ginagawa pa rin Niya, at

patuloy na gagawin.

Ngayon mapapansin mo na si Hesus ay naglalakad mag-isa sa gitna ng Kanyang mga iglesia. Wala nang ibang kasama Niya. Ni hindi talaga magkakaroon, sapagkat Siya lamang ang gumawa ng kanyang kaligtasan, at pagkabili sa kanya ng Kanyang sariling dugo ay pagmamay-ari Niya siya. Siya ang kanyang Panginoon at Guro. Binibigyan Niya Siya ng lahat ng kaluwalhatian at ang kaluwalhatian na hindi Niya ibabahagi sa iba. Walang papa na kasama Niya. Walang arsobispo na kasama Niya. Si Maria, ang ina ng Kanyang katawan sa lupa, ay hindi Niya kasama. Hindi siya nagsasalita at bumaling sa isang Ama, sapagkat Siya ang Ama. Hindi siya bumabaling upang magbigay ng mga utos sa isang Banal na Espiritu, sapagkat Siya ay Diyos, walang hanggang Espiritu, at ang Kanyang Buhay ang dumadaloy at dumadaloy sa iglesia na nagbibigay sa kanyang buhay, at kung wala Siya ay walang buhay. Ang kaligtasan ay sa Panginoon.

Walang sinumang kasama Niya noong Kanyang tinapakan ang kabangisan ng poot ng nagniningas na pugon. Hindi ito iba, kundi SIYA na nakabitin sa krus at nagbigay ng Kanyang dugo. Siya ang May-akda at Tagapagtapos ng ating pananampalataya. Siya ang Una at Huli ng ating kaligtasan. Tayo ay kinakasal sa Kanya at hindi sa iba. Hindi tayo kabilang sa simbahan. Nabibilang tayo sa Kanya. Ang Kanyang Salita ay batas. Ang mga kredo, dogma, batas at konstitusyon ay walang epekto sa atin. Oo, si Hesus LAMANG ang lumalakad sa gitna ng mga iglesia. Nasa kanya ang Diyos, kusang-loob at ginagawa ang Kanyang kabutihan. Huwag kalimutan iyon. Mayroon ka lamang isang relasyon sa Diyos at ang Diyos ay may iisang relasyon lamang sa iyo - iyon ay HESUS, at HESUS LAMANG.

Nariyan Siya na kasama ang pitong mga bituin sa Kanyang kanang kamay. Ang kanang kamay o braso ay nagpapahiwatig ng kapangyarihan at awtoridad ng Diyos. Awit 44:3,

"Sapagka't hindi nila tinamo ang lupain na pinakaari sa pamamagitan ng kanilang sariling tabak, ni iniligtas man sila ng kanilang sariling kamay: kundi ng iyong kanan kamay, at ng iyong bisig, at ng liwanag ng iyong mukha, sapagka't iyong nilingap sila."

Sa kanang kamay ng kapangyarihan ay pitong bituin, na, ayon sa Apocalipsis 1:20, ay ang pitong mga mensahero ng iglesia. Ito ay nagpapahiwatig na ang mismong kapangyarihan at awtoridad ng Diyos ay nasa likod ng Kanyang mga mensahero sa bawat kapanahunan. Sila ay humayo sa apoy at kapangyarihan ng Espiritu Santo kasama ang Salita. Sila ay mga bituin dahil sila ay sumasalamin sa liwanag. Ang liwanag na kanilang sinasalamain ay ang Kanyang liwanag. Wala silang liwanag sa kanilang sarili. Hindi nila sinisindi ang kanilang sariling apoy upang ang mga tao ay makalakad sa liwanag ng kanilang mga kislap. Isaias 50:11. Ito ay gabi, sapagkat iyon ay kapag lumabas ang mga bituin. Ito ang gabi ng kadiliman ng kasalanan, para sa lahat (maging ang buong mundo), ay nagkasala at patuloy na hindi nakakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos. Mga Taga Roma 3:23.

Ang pitong mensahero na ito ay nagpapakilala sa Diyos sa mga tao. Ang tumatanggap sa kanila, ay tumatanggap sa Kanya na nagsugo sa kanila. Juan 13:20. Nagsasalita sila at kumikilos ayon sa Kanyang awtoridad. Siya ay naninindigan sa likuran nila nang buong kapangyarihan ng Panguluhang Diyos. Mateo 28:18-20,

"At lumapit si Hesus sa kanila at sila'y kaniyang kinausap, na sinasabi, Ang LAHAT NG KAPAMAHALAAN sa langit at sa ibabaw ng lupa ay naibigay na sa akin."

Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo:

Na ituro ninyo sa kanila na kanilang ganapin ang lahat ng mga bagay na iniutos ko sa inyo: at narito, AKO'Y SUMASA INYONG PALAGI, hanggang sa katapusan ng sanglibutan (ang katuparan ng mga kapanahunan)."

Kaya't nariyan sila, puspos ng Espiritu Santo at pananampalataya, na nag-aapoy ng apoy ng Diyos, na iniaalay ang Salita ng katotohanan, at doon Siya ay nakatindig upang suportahan sila. At isipin ito, walang sinumang mananampalataya sa anumang kapanahunan ang kailangang sumigaw sa kanyang puso, "Naku, kung nakabalik na sana ako roon noong unang kapanahunan noong unang isinugo ang mga apostol." Hindi na kailangang tumingin pabalik. TUMINGIN PATAAS! Masdan Siya na kahit ngayon ay naglalakad sa gitna ng mga iglesia sa lahat ng kapanahunan. Masdan Siya na siya ring kahapon at ngayon, at magpakailanman; at kung saan Siya ay hindi nagbabago alinman sa esensya o sa Kanyang mga paraan. Kung saan ang dalawa o tatlo ay nagtitipon sa Kanyang Pangalan, naroon Siya sa kalagitnaan nila! At hindi lamang sa kanilang kalagitnaan bilang isang kampante na manonood, o bilang isang anghel na nagrerekord; ngunit doon Siya ay nakatayo na nagpapahayag nang eksakto kung ano Siya - ang Buhay at Tagapagtaguyod at Tagapagbigay ng lahat ng mabubuting kaloob sa iglesia. Hallelujah!

"Na yaong lumalakad sa gitna ng pitong kandelerong ginto." Gaano kahalaga ang mga salitang iyon

kung titingnan sa liwanag ng Kasulatan, na naglalarawan sa Kanya bilang "Si Kristo na ating Buhay". Sapagka't si Kristo, sa katunayan, ay ang buhay ng iglesia. Wala siyang ibang buhay. Kung wala Siya ay isa lamang siyang relihiyosong lipunan, isang club, isang walang kabuluhang pagtitipon ng mga tao. Kung paanong ang isang bangkay na nilagyan ng hiyas at binihisan ay isang bangkay pa rin, gayon din ang simbahan, anuman ang kanyang mga programa at ang kanyang mapagbiyayang pagsisikap, kung wala si Kristo siya ay isang bangkay din. Ngunit kung kasama Siya sa kalagitnaan niya, kasama Niya ang pag-uudyok sa kanya, siya ay naging kamangha-mangha ng lahat ng "Katawan Niya, ang kabuuan Niya na pumupuspos ng lahat sa lahat." At sa mismong oras na ito Siya ay naglalakad sa kalagitnaan ng gintong kandelero ng huling kapanahunan. Kung ano Siya noong Siya ay lumakad sa unang kapanahunan Siya ay gayon din ngayon sa huling kapanahunan na ito. Si Hesukristo ang PAREHO, KAHAPON, at NGAYON, at MAGPAKAILANMAN.

"Pitong mga ginintuang kandelero." Sa Exodo 25:31, sinasabi nito,

"At gagawa ka ng isang kandelerong taganas na ginto: yari sa pamukpok gagawin mo ang kandelero, ang tuntungan niyaon, at ang haligi niyaon; ang mga kopa niyaon, ang mga globito niyaon at ang mga bulaklak niyaon ay mga kapareho."

Ang tunay na iglesia ni Hesukristo, ang nobya, ay inihalintulad sa PURONG ginto. Ang kanyang katuwiran ay KANYANG katuwiran. Ang kanyang mga katangian ay ang KANYANG sariling maluwalhating katangian. Ang kanyang pagkakakilanlan ay matatagpuan sa Kanya. Kung ano Siya, dapat niyang ipahayag. Kung ano ang mayroon Siya, siya ay upang mahayag. Walang kasalanan sa kanya. Siya ay lubos na maluwalhati sa loob at labas. Mula sa simula hanggang sa wakas siya ay gawain ng kanyang Panginoon, at lahat ng Kanyang mga gawa ay perpekto. Sa katunayan sa kanya ay buod at ipiinahayag ang walang hanggang karunungan at layunin ng Diyos. Paano ito maaarok ng isang tao? Paano ito maiintindihan ng isang tao? Bagama't hindi natin magagawa iyon, matatanggap natin ito sa pamamagitan ng pananampalataya, sapagkat sinabi ito ng Diyos.

Ngunit hindi lamang ang kandelero ng ginto, ito ay ng BINAYONG gold. Ginawa ng kamay mula sa binayong na ginto, ayon sa kanyang mga plano nailimbag na bigay ng Espiritu. Sa labas ng kanyang Panginoon at Guro, si Hesu-Kristo, mayroon na bang mga taong binugbog at nalinis bilang nobya ni Hesu-Kristo? Tiyak na pinupuno niya ang mga pagdurusa na naiwan ni Kristo. Nasira ang kanyang mga kalakal. Ang kanyang buhay ay nasa panganib. Siya ay itinuturing na mga tupa para sa katayan. Siya ay pinapatay sa buong araw. Siya ay nagdurusa nang husto, ngunit sa lahat ng ito ay hindi gumaganti, ni hindi niya pinahihirapan ang iba. Ang karapat-dapat sa Ebanghelyo ay ang kaibig-ibig na nobya ni Kristo. At kung paanong ang ginto ay madaling matunaw, samantalang ang tanso ay madudurog sa paghampas, ang gintong ito ng Diyos ay magtataglay ng kanyang pagdurusa para sa Panginoon, hindi yumukod, hindi nabali, hindi nawasak, ngunit nabuo bilang isang bagay ng kagandahan at kagalakan magpakailanman sa pamamagitan ng mga pagsubok at mga hamon sa buhay na ito.

Pinupuri ni Kristo ang Kanyang Sarili

Apocalipsis 2:2 ,3,

"Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang iyong pagpapagal at pagtitiis, at hindi mo matiis ang masasamang tao, at sinubok mo ang mga nagpapanggap na apostol, at sila'y hindi gayon, at nasumpungan mo silang pawang bulaan;

At may pagtitiis ka at nagbata ka dahil sa aking pangalan, at hindi ka napagod."

Napakaganda ng pagpuri at irekomenda ng Tagapagligtas sa Kanyang mga anak. Lubos niyang isinasaalang-alang ang kanilang maiinam na espirituwal na mga pag-uugali at gawi. Alam Niya na may kahinaan sa gitna nila, ngunit hindi pa Siya sumisigaw laban dito. Hindi ba iyan katulad ng Panginoon? Alam niya kung paano tayo hikayatin sa mga tamang bagay at pahinain ang loob sa mga maling bagay. Matututo tayong lahat ng magandang aral dito sa pagpapatakbo ng iglesia at sa ating mga pamilya. At mas mabuti pa rin, lahat tayo ay maaaring matuto ng isang mabuting aral sa pakikitungo ng Diyos sa bawat isa sa atin sa eksaktong ganitong paraan. Huwag kailanman panghinaan ng loob, Banal ng Diyos, sapagkat ang Diyos ay hindi masama upang kalimutan ang iyong mga pagpapagal sa pag-ibig. Anuman ang ginagawa natin, kahit na ang pagbibigay ng isang baso ng malamig na tubig sa isang tao, ay may gantimpala at pagpapala mula sa Panginoon.

"Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang iyong pagpapagal at pagtitiis." Habang lumalakad Siya sa gitna ng Kanyang iglesia, nalalaman Niya ang pagdurusa ng Kanyang mga tao, at nagmamalasakit Siya. Tulad ng sa mga araw ng pagkabihag sa Egipto nang marinig Niya ang kanilang mga hiyaw, Siya na hindi kailanman nagbabago ay naririnig pa rin ang mga iyak ng mga pinahihirapan habang Siya ay lumalakad sa gitna nila. Ang mismong salita, paggawa, ay nagpapahiwatig ng kapaguran sa pamamagitan ng pang-aapi. Ang mga tao ng Diyos ay hindi lamang gumagawa para sa Kanya sa paggawa ng pag-ibig, kundi nagdurusa sila para sa Kanya nang may kagalakan. Sila ay matiyaga sa pagdadala ng pamatok. Ang

unang kapanahunan na ito ay nagdusa ng matinding pag-uusig. Kinailangan itong magtrabaho nang husto upang ipangaral ang Ebanghelyo at ipahayag ang katotohanan. Ang kanilang mataas na pagkatawag sa buhay ay maglingkod sa Diyos, at nang masira ang kanilang mga pag-asa sa buhay ay nagtitiis sila at ipinagkatiwala ang lahat sa Kanya na nangako ng isang pangmatagalang kabayaran sa langit para sa kung ano ang kanilang ibinigay para sa Kanya sa lupa.

Sa palagay ko dapat tayong huminto dito at harapin ang pag-iisip na ang mga tao ng Diyos ay palaging at palagiang inuusig. Alam mo na ang Genesis ay ang aklat ng mga simula, at kung ano ang nahanap mong nagsimula doon ay magpapatuloy sa pamamagitan ng Apocalipsis at hindi kailanman magbabago. Doon ay makikita natin na inusig at pinatay ni Cain si Abel dahil sa bandang huli ito ay nakalulugod sa Diyos. Pagkatapos ay nakikita natin ang isang sakdal na larawan sa anak ni Abraham ng laman, si Ismael, na nanunukso at nakipaglaban sa anak ng pangako, Isaac. At naroon si Esau, na napopoot kay Jacob at papatayin sana siya, kung hindi namagitan ang Diyos. Sa Bagong Tipan nakita natin si Hudas na pinagtataksilan si Hesus, habang ang mga utos ng relihiyon noong unang siglo ay nagtangkang sirain ang mga naunang mananampalataya. Ang mga anak ng sanlibutan ito, na kinokontrol ng diyablo, ay napopoot sa mga anak ng Diyos na kinokontrol ng Espiritu.

Hindi mahalaga kung gaano katarungan at matuwid ang isang Kristiyano sa harap ng publiko, at kung gaano siya kabiyaya sa kanyang kapwa tao, walang ginagawa kundi mabuti, hayaan niyang ikumpisal si Kristo bilang kanyang Tagapagligtas at tanggapin ang pagkilos ng mga kaloob ng Banal na Espiritu sa mga wika, hula, pagpapagaling at himala, at siya ay hahatulan. Ang espiritu ng mundong ito ay kinamumuhian ang Espiritu ng Diyos, at dahil hindi nito madaig ang Espiritu ng Panginoon sinusubukan nitong sirain ang sidlan na tinitirhan ng Espiritu ng Katotohanan.

Ang pag-uusig at mga pagsubok ay natural, normal na bahagi ng buhay Kristiyano. Mayroon lamang isang bagay na maaari mong gawin tungkol sa mga ito. Ipagkatiwala silang lahat sa Diyos, huwag husgahan, at ipaubaya sa Kanya ang pagsasakatuparan ng paggawa at huling paghatol.

"Hindi mo matiis ang masasamang tao, at sinubok mo ang mga nagpapanggap na apostol, at sila'y hindi gayon, at nasumpungan mo silang pawang bulaan." Naniniwala ang mga taga-Efeso na ang bayan ng Diyos ay dapat na maging banal. Ayon sa talatang ito gumawa sila ng mga hakbang upang mapanatili ang katawan na walang lebadura mula sa kasalanan. Lubhang nakikita na ang apostasya ay nagsimula na. Ang kasalanan ay pumasok sa iglesia. Ngunit sila ay masunurin sa mga salita ni Pablo nang sabihin niyang alisin ang masasama sa gitna nila. Sila ay isang hiwalay na mga tao. Lumabas na sila sa sanlibutan, at ngayon ay hindi na nila hahayaang makapasok ang sanlibutan sa gitna nila. Hindi nila titiisin ang kasalanan sa iglesia. Ang kabanalan ay hindi isang parirala sa kanila o isang anyo ng pagsasalita; ito ay isang paraan ng pamumuhay.

"Sinubok mo ang mga nagpapanggap na apostol, at sila'y hindi gayon, at nasumpungan mo silang pawang bulaan." Aking, iyon ay isang tuwirang na pahayag. "Sinubukan mo ang mga nagpapanggap na apostol." Hindi ba iyan mapangahas? Anong karapatan ng isang tao na subukin ang mga tinatawag ang kanilang sarili na apostol? At paano nila sinubukan ang mga ito? Oh, gusto ko ito. Narito ito sa Galacia 1:8,

"Datapuwa't kahima't kami, o isang anghel na mula sa langit, ang mangaral sa inyo ng anomang evangelio na iba sa aming ipinangangaral sa inyo, ay matakawil."

Ang mga apostol ang nagdala ng orihinal na Salita sa mga tao. Ang orihinal na Salita na iyon ay hindi maaaring magbago, kahit isang tuldok o gitling nito. Alam ni Pablo na Diyos ang nagsalita sa kanya kaya sinabi niya, "Kahit na parito ako at subukang magbigay ng pangalawang kapahayagan, subukang gumawa ng isang munting pagbabago sa orihinal na ibinigay ko, hayaan mo akong sumpain." Kita mo, alam ni Pablo na tama ang unang kapahayagan. Hindi maaaring magbigay ang Diyos ng unang kapahayagan, pagkatapos ay pangalawang kapahayagan. Kung gagawin Niya, babaguhin Niya ang Kanyang isipan. Maaari Siyang magbigay ng paghahayag at pagkatapos ay dagdagan ito, tulad ng ginawa Niya sa Halamanan ng Eden noong ipinangako Niya ang Binhi sa babae, at pagkatapos ay itinalaga ang Binhi na iyon ay kailangang dumating sa pamamagitan ni Abraham, at pagkatapos ay sinabing darating ito sa pamamagitan ng gayon ding mga linya ng dugo kay David. Ngunit ito ay ang parehong kapahayagan. Nagbibigay lamang ito sa mga tao ng karagdagang impormasyon upang matulungan silang matanggap at maunawaan ito. Ngunit ang Salita ng Diyos ay hindi maaaring magbago. Ang Binhi ay dumating nang eksakto tulad ng naipahayag. Halleluya. At tingnan kung ano ang ginagawa ng mga huwad na apostol. Dumating sila kasama ang kanilang sariling salita. Alam ng mga taga-Efeso na ang Salita tulad ng itinuro ni Pablo. Sila ay puspus ng Espiritu Santo sa pamamagitan ng pagpapatong ng mga kamay ni Pablo. Tiningnan nila ang mga huwad na apostol sa mata at sinabing, "Hindi mo sinasabi ang sinabi ni Pablo. Ikaw ay, samakatuwid, bulaan. Naku, nag-aalab iyon sa puso ko. Bumalik sa Salita! Hindi kayo ang tunay na sumusubok sa apostol, at propeta at guro, ANG SALITA ANG SUMUSUBOK SA KANILA. Isa sa mga araw na ito ay darating ang isang propeta sa Kapanahunan ng Iglesia sa Laodacia at malalaman mo kung siya ang tunay na ipinadala mula sa Diyos o hindi. Oo gagawin mo, sapagkat kung siya ay mula sa Diyos

SIYA AY MAGIGING SA SALITANG IYON NANG EKSAKTO TULAD NG IBINIGAY NG DIYOS KAY PAUL. HINDI SIYA LUMILIHIS MULA SA SALITANG IYON PARA SA ISANG SANDALI, HINDI SA PAMAMAGITAN NG ISANG KATITING. Sa huling kapanahunan na iyon, kung kailan magkakaroon ng maraming bulaang propeta na magpapakita, panoorin at tingnan kung paano nila patuloy na sinasabi sa iyo na kung hindi ka maniniwala sa kanila at kung ano ang kanilang sasabihin, ikaw ay mawawala; ngunit kapag ang HULING ARAW na PROPETA ay dumating sa eksena, kung siya nga ang propetang iyon, siya ay sumisigaw, "Bumalik ka sa Salita o ikaw ay naligaw." Hindi siya magtatayo sa isang pribadong kapahayagan o interpretasyon, ngunit sa Salita. Amen, at Amen!

ng mga huwad na apostol na ito ay ang ganid na lobo na binanggit ni Pablo. Sinabi niya, "Kapag ako'y wala na sila ay susubukan nilang lumapit at mag-angkin ng pantay na kapahayagan; ngunit ang kanilang layunin ay hindi upang tulungan ka, kundi sirain ka." Mga Gawa 20:27-32,

"Sapagka't hindi ko ikinait ang pagsasaysay sa inyo ng buong kapasiyahan ng Dios."

"Ingatan ninyo ang inyong sarili, at ang buong kawan, na sa kanila'y ginawa kayo ng Espiritu Santo na mga obispo, upang pakanin ninyo ang iglesia ng Panginoon na binili niya ng kaniyang sariling dugo."

Aking talastas na pagalis ko ay magsisipasok sa inyo ang mga ganid na lobo, na hindi mangagpapatawad sa kawan."

At magsisilitaw sa mga kasamahan din ninyo ang mga taong mangagsasalita ng mga bagay na masasama, upang mangagdala ng mga alagad sa kanilang hulihan."

Kaya nga kayo'y mangagpuyat, na alalahaning sa loob ng tatlong taon ay hindi ako naglikat sa gabi at araw ng paalaala sa bawa't isa na may pagluha."

At ngayo'y ipinagtatagubilin ko kayo sa Dios, at sa salita ng kaniyang biyaya, na makapagpapatibay, at makapagbibigay sa inyo ng mana sa kasamahan ng lahat na mga pinapaging banal."

Alam din ni Juan ang tungkol sa kanila, sapagkat sinabi niya sa I Juan 4:1,

"... maraming mga bulaang mga propeta ang (narito na) lumabas sa sanlibutan."

Ang antikristong espiritung iyon ay pumapasok na sa iglesia, at ginagawa nito ito sa pamamagitan ng pagsalungat sa Salita. Bakit narito kung saan nagsimula ang lahat. Dito mismo sa unang kapanahunan ng iglesia. Tinanggihan na nila ang Salita at nagtatakda ng kanilang sariling mga kredo at pilosopiya sa halip na ang Salita. Iyon ay anti-christ, sapagkat si Hesus ang Salita. Ang maging laban- sa Salita ay maging laban kay-Hesus. Ang maging laban-sa Salita ay maging antikristo, sapagkat ang Espiritu at ang Salita ay ISA. Kung ikaw ay laban-sa salita, kailangan mong maging antikristo. AT KUNG NAGSIMULA ITO SA UNANG IGLESIA KAILANGANG LUMAGO HANGGANG SA DULO KAPAG ITO AY HUMALILI. At iyon mismo ang makikita mo habang sinasalaysay natin ang lahat ng kapanahunan. Nagsisimula ito nang napakaliit sa Kapanahunan ng Efeso at ito ay lumalago sa bawat kapanahunan hanggang sa ganap na sakupin ng anti-Salita, ang sistemang antikristo at ang kawalan ng pagkakamali ng Salita ay itinatakwil ng mga huwad na apostol ng huwad na simbahan.

Ngayon ay madaling makakuha ng maling impresyon sa pinag-uusapan natin dahil ginagawa ko itong napakalakas. Sa palagay mo ay parang ang anti-Salita, anticristo na espiritu, ay isang ganap na pagtangga sa Salita, isang pagtangga sa Bibliya na nagtatapos sa pagtangga nito. Hindi ginoo. Hindi iyon. Ano ito, ay Apocalipsis 22:18,19,

"Aking sinasaksihan sa bawa't taong nakikinig sa mga salita ng hula ng aklat na ito, Kung ang sinoman ay magdagdag sa mga ito, ay daragdagan siya ng Dios ng mga salot na nakasulat sa aklat na ito."

At kung ang sinoman ay magalis sa mga salita ng aklat ng hulang ito, ay aalisin ng Dios ang kaniyang bahagi sa punong kahoy ng buhay, at sa bayang banal, na nangakasulat sa aklat na ito."

Ito ay ang pagbabago ng kahit na ISANG salita lamang sa pamamagitan ng pagkuha o pagdaragdag dito. Ito ang orihinal na lansihin ni Satanas sa Hardin ng Eden. Nagdagdag lamang siya ng isang konting salita sa sinabi ng Diyos. Ito ang gumawa nyan. Nagdala ito ng kamatayan at pagkawasak. At sa Efeso, ito ay pareho lamang. Isang salita lang ang idinagdag, isang salita lang ang inalis, at ang anti-Salita, anticristo na espiritu ay nagsimulang lumaganap.

Nakuha mo ba ito ngayon? Ayan na naman yung mga kambal muli. Mayroong dalawang punong iyon muli, lumalaki magkatabi sa parehong lupa, nakikibahagi sa parehong pagkain, pag-inom sa parehong ulan, at nakikinabang sa parehong araw. Ngunit nagmula sila sa MAGKAIBANG mga binhi. Ang isang puno

ay PARA sa Salita ng Diyos, eksakto tulad ng ibinigay ng Diyos, at nagmamahal at sumusunod dito. Ang isa pang puno ay mula sa binhi na laban sa Salita ng Diyos at binabago ito kung saan gustuhin nito. Pinalitan nito ng sarili nitong mga kredo at dogma laban sa buhay na tunay na Salita nang eksakto tulad ni Cain, na nagtapos sa pagpatay kay Abel. Ngunit huwag makatakot mumunting mga kawan. Manatili sa Salita. Panatilihin ang Salitang iyon sa pagitan mo at ng diyablo. Hindi ginawa iyon ni Eva at nabigo siya. At kapag binigo ng iglesia ang Salita siya ay napupunta sa kailaliman ng kadiliman ni Satanas.

"At may pagtitiis ka at nagbata ka dahil sa aking pangalan, at hindi ka napagod." Ito ay halos kapareho ng sinabi sa talatang dalawa. Ngunit sa talatang dalawa ang gawain, paggawa, at pagtitiyaga ay mula sa pagbabantay sa sagradong Salita na ipinagkatiwala sa kanila. Paano nila pinatiling inilayo ang mga kaaway. Anong isang kredito nila kay Paul. Ngunit sa talatang ito ang kanilang mga pag-uusig at pagsubok at pagtitiis ay higit sa pinagpalang Pangalan ni Jesus.

Alam mo na hindi iyon kakaiba, dahil ang Salita at ang Pangalan ang nagdadala sa kaaway na bumubuhos sa atin na parang baha. Ang makapangyarihang Salita na ipinahayag sa mga pagpapagaling, tanda, kababalaghan, at iba pang mga demonstrasyon, ay naging dahilan upang sumigaw ang mga Fariseo para sa kamatayan ng mga tunay na mananampalataya. At ngayon ang Pangalan na iyon, na kinasusuklaman at hinahamak ng mga Hudyo, ay tinutuya ng mga may kultura habang sila ay tumatawa sa pag-iisip na sinuman ay maaaring maging hangal na maniwala sa isang tao na namatay at muling nabuhay at ngayon ay nakaupo sa langit. Kaya't narito ang mga relihiyosong mang-uusig, ang mga Hudyo, sinusumpa itong si Hesus, Na para sa kanila ay isang huwad na Mesiyas; at narito ang iba na tumatawa sa tuwa at panunuyang sarkastiko sa Pangalan ng isang bagong diyos, Na sa kanila ay hindi isang diyos.

Ngayon narito ang isa pang bagay na nagsimula sa kapanahunang iyon at magpapatuloy hanggang sa mga kapanahunan, nagiging palalim ng palalim at mas madilim. Iyon ay, tinatanggihan ng mga tao ang Pangalan na iyon. Hindi ito ang tunay na Iglesia ng Efeso ang gumagawa nito. Hindi ginoo. Ito ay ang mga bulaang apostol. Ito ay ang tagalabas na nagsisikap na makapasok at marungisan ang mga mananampalataya. Alam ng mga taga-Efeso ang pangalan at minamahal nila ito. Alalahanin ang pinagmulan ng Iglesia Efeso na iyon. Ang isang maliit na grupo ng mga tao na naghahanap ng Mesiyas ay nakarinig na ang isang propeta na tinawag ang kanyang sarili na tagapagpauna ng Mesiyas ay nagpakita sa disyerto ng Palestino at nagbapautismo sa mga tao sa pagsisisi ng mga kasalanan. Ang mga ito, kung gayon, ay tumanggap ng bautismo ni Juan. Ngunit nang dumating si Pablo sa kanila ay ipinakita niya sa kanila na ang propeta ay patay na, na si Hesus ay dumating at tinupad ang Kanyang buhay bilang hain para sa kasalanan, at NA NGAYON ay dumating ang Espiritu Santo at papasok at pupuspusin ang lahat ng tunay na mananampalataya kay Hesus, ang Mesiyas. Nang marinig nila ito, **SILA AY NAGBAUTISMO SA PANGALAN NG PANGINOONG HESUS**, at nang maipatong ni Pablo ang kanyang mga kamay sa kanila, silang lahat ay napuspos ng Espiritu Santo. Alam nila kung ano ang pagsunod sa Salita, upang mabautismuhan sa Kanyang Pangalan (Panginoong Hesukristo) at sa paraang iyon alam nilang mapupuspus sila ng Banal na Espiritu. Hindi mo magagawang mapagbago ang mga taong iyon. Alam nila ang katotohanan. Mga Gawa. 19:1-7.

Alam nila ang kapangyarihan ng Pangalang iyon. Nakita nila na napakalakas ng Pangalan na kahit na ang mga tapis na kinuha mula sa katawan ni Pablo at ipinadala sa Pangalan ni Hesus sa mga taong nagdurusa ay makapagpapalaya sa mga maysakit mula sa lahat ng uri ng sakit at makapagpapalayas ng masasamang espiritu. Napakaganda ng ginawa ng Pangalan na iyon kung kaya't tinangka ng mga itinakwil na Hudyo sa Efeso na gamitin ito para paalisin ang mga demonyo. Mga Gawa 19:11-17,

"At gumawa ang Dios ng mga tanging himala sa pamamagitan ng mga kamay ni Pablo;

Ano pa't ang mga panyo o mga tapi na mapadaiti sa kaniyang katawan ay dinadala sa mga may-sakit, at nawawala sa kanila ang mga sakit, at nangagsisilabas ang masasamang espiritu.

Datapuwa't ilan sa mga Judiong pagalagala na nagsisipagpalayas ng masasamang espiritu, ay nagsipangahas na sambitlain ang pangalan ng Panginoong Jesus sa mga may masasamang espiritu, na nagsisipagsabi, Ipinamamanhik ko sa inyo sa pamamagitan ni Jesus na siyang ipinangangaral ni Pablo.

At may pitong anak na lalake ang isang Esceva na Judio, isang pangulong saserdote, na nagsisigawa nito.

At sumagot ang masamang espiritu at sa kanila'y sinabi, Nakikilala ko si Jesus, at nakikilala ko si Pablo; datapuwa't sino-sino kayo?

At ang taong kinaroroonan ng masamang espiritu ay lumukso sa kanila, at sila'y kaniyang natalo, at nadaig sila, ano pa't nagsitakas sila sa bahay na yaon na mga hubo't hubad at mga sugatan.

At nahayag ito sa lahat, sa mga Judio at gayon din sa mga Griego, na nangananahanan sa Efeso; at sinidlan silang lahat ng takot, at pinadakila ang pangalan ng Panginoong Hesus."

Alam nila ang matuwid na buhay na kaakibat ng pagdadala ng Pangalan na iyon, sapagkat sinuman ang nagngangalang sa Pangalan ng Panginoon, ay umalis sa kasalanan. Maging banal kayo, kayong nagdadala ng mga sisidlan ng Panginoon. Huwag mong taglayin ang Pangalan ng Panginoon mong Diyos sa walang kabuluhan. Ang mga taga Efeso ito ay mga KRISTIYANO. Nagtaglay sila ng isang Pangalan, at ang Pangalan na iyon ay si Kristo, Na siyang Espiritu ng Diyos sa loob nila, at Na isa sa tatlong-lupi ng Pangalan ng kanilang Panginoon.

"...At may pagtitiis ka at nagbata ka dahil sa aking pangalan, at hindi ka napagod." Ang mga mananampalatayang ito ay hindi nagtatrabaho para kay Pablo, o para sa isang organisasyon. Hindi sila nakatuon sa mga programa at institusyon kung saan sila ay bumuo ng mga pag-aari na may halaga. Nagtrabaho sila para sa Panginoon. Sila ang Kanyang mga tagapaglingkod, hindi ang mga mababang pwesto ng organisasyon. Hindi sila nagpunta sa iglesia sa Linggo at pinag-uusapan ang Pangalan na iyon at pagkatapos ay nakalimutan ito sa natitirang bahagi ng sanglinggo. Hindi sila nagbigay ng serbisyo ng labi sa Pangalan na iyon. Hindi Ginoo. Ito ang kanilang buhay na ibinigay.

Lahat ng ginawa nila, ginawa nila sa Pangalan na iyon. Sa Pangalan na iyon sila ay kumilos, ngunit kung hindi sila maaaring kumilos sa Pangalan na iyon, kung gayon sila ay umiwas sa pagkilos. Ang mga ito ay mga makalangit na inilagay na mga Kristiyano na ang pag-uugali ay nasa Panginoon.

Ngunit ang huwad na grupo ng baging na gustong dungisan ang Pangalan na iyon ay nakasabit na parang mga makukulet na lobo sa kadiliman, naghihintay na makapasok at magwasak. Ngunit ang mga banal ay tumayo sa pagsubok at iningatan ang Salita at ang Pangalan.

Ang Reklamo Ng Diyos

Apocalipsis 2:4,

"Nguni't mayroon akong laban sa iyo, na iyong iniwan ang iyong unang pagibig."

Upang maunawaan ito dapat mong matanto na ang Espiritu ay hindi nagsasalita sa orihinal na mga banal ng Efeso lamang. Ang mensaheng ito ay sa buong kapanahunan na tumagal ng halos 120 na mga taon. Ang mensahe nito, kung gayon, ay para sa lahat ng henerasyon sa tagal na iyon. Ngayon ang kasaysayan ay patuloy na paulit-ulit ang sarili nito. Sa mga henerasyon ng Israel nakikita natin ang muling pagkabuhay sa isang henerasyon, para lamang makita ang apoy na kumukupas sa susunod. Sa ikatlong henerasyon, ang mga baga ay maaaring bahagyang kumikinang, ngunit sa ikaapat ay maaaring walang anumang bakas ng orihinal na alab na iyon. Pagkatapos ay siniindihan ng Diyos ang apoy, at ang parehong proseso ay naulet. Ito lamang ang pagpapakita ng katotohanan na ang Diyos ay walang mga apo. Ang kaligtasan ay hindi naipapasa sa pamamagitan ng natural na kapanganakan nang higit pa sa anumang katotohanan sa apostolikong paghalili. Wala ito sa Salita. Nagsisimula ka sa mga tunay na ipinanganak na muli na mga mananampalataya, at kapag ang susunod na henerasyon ay dumating sila ay hindi na lamang payak na mga Kristiyano, ngunit kumuha sila ng isang denominasyonal na pangalan at ngayon ay mga Bautista, Metodista, atbp. Iyon ay eksakto kung ano sila, kapareho. Hindi sila mga Kristiyano. Kailangan mong ipanganak sa kalooban ng Diyos, hindi ang kalooban ng tao, upang maligtas. Ngunit ang mga taong ito ay magkakasama ngayon sa pamamagitan ng kalooban ng tao. Hindi ko sinasabi na ang ilan sa kanila ay hindi tama sa Diyos. Hindi para sa isang minuto ang sinasabi ko na, ngunit ang orihinal na apoy ay namatay ang alab. Hindi na sila magkatulad.

Ang marubdob na pagnanais na lugurin ang Diyos, ang hilig na malaman ang Kanyang Salita, ang sigaw para sa pag-abot sa Espiritu, lahat ay nagsisimulang maglaho at sa halip na ang iglesia na iyon ay nag-aalab sa apoy ng Diyos ay lumamig ito at naging medyo pormal. Iyan ang nangyayari pabalik doon sa mga taga-Efeso. Sila ay nagiging isang medyo pormal. Ang pagtalikod sa Diyos ay namamatay at ang mga tao ay hindi masyadong nag-iingat sa kung ano ang iniisip ng Diyos sa kanila habang sila ay nagsimulang mag-ingat sa kung ano ang iniisip ng sanlibutan sa kanila. Ang ikalawang henerasyong darating ay tulad ng Israel. Hiniling nila ang isang hari na maging katulad ng ibang mga bansa. Nang gawin nila iyon, tinanggihan nila ang Diyos. Ngunit ginawa nila ito pa rin. Iyan ang kasaysayan ng iglesia. Kapag mas iniisip nitong sumang-ayon sa sanlibutan sa halip na umayon sa Diyos, hindi magtatagal hanggang sa makita mo silang huminto sa paggawa ng mga bagay na dati nilang ginagawa, at magsimulang gumawa ng mga bagay na hindi nila ginagawa sa simula. Binago nila ang kanilang paraan ng pananamit, kanilang mga asal at kanilang pag-uugali. Sila ay nagiging maluwag. Iyon ang ibig sabihin ng "Efeso": nakakarelaks - humihiwalay.

Ang siklo ng pagsigla at kamatayan ay hindi kailanman nabigo. Ang kailangan mo lang gawin ay alalahanin ang huling pagkilos ng Diyos sa Espiritu nang ang mga lalaki at babae ay nakadamit tulad ng mga Kristiyano, nagpunta sa iglesia, nanalangin buong gabi, pumunta sa mga sulok ng kalye at hindi ikinahihiya ang mga pagpapahayag ng Espiritu. Iniwan nila ang kanilang mga lumang patay na mga

simbahan at sumamba sa mga tahanan o mga lumang gusali ng tindahan. Nagkaroon sila ng realidad. Ngunit hindi masyadong matagal hanggang sa magsimula silang makakuha ng sapat na pera upang magtayo ng magagandang bagong iglesia. Naglagay sila ng koro sa halip na umawit sa Diyos para sa kanilang mga sarili. Naglagay sila ng mga trahedeboda para sa koro. Nag-organisa sila ng isang kilusan at pinatakbo ito ng tao. Hindi nagtagal ay nagsimulang magbasa sila ng mga aklat na hindi angkop na basahin. Ibinaba nila ang mga rehas at pumasok ang mga kambing at pumalit. Ang sigaw ng kagalakan ay nawala. Ang kalayaan ng Espiritu ay nawala. O, nagpatuloy sila sa isang anyo; ngunit ang apoy ay namatay at ang kadiliman ng abo ay tungkol sa lahat ng naiwan.

Ilang sandali na ang nakalilipas nabanggit ko na naunawaan ni Juan kung ano ang pag-ibig sa Diyos. Ang dakilang apostol ng pag-ibig na iyon ay tiyak na makikita ito kapag ang iglesia ay nagsimulang mawala ang unang pag-ibig ng Diyos. Sa I Juan 5:3, sabi niya,

"Sapagka't ito ang pagibig sa Dios, na ating tuparin ang kaniyang mga utos (Kanyang Salita)."

Isang maliit na paglihis mula sa Salita na iyon ay isang hakbang ang layo mula kay Kristo. Sinasabi ng mga tao na mahal nila ang Diyos, nagpupunta sila sa iglesia, sumigaw pa sila at nagagalak at kumanta at may dakilang emosyonal na oras. Ngunit kapag ito ay natapos na, panoorin at tingnan kung sila ay nasa SALITANG iyon, naglalakad dito, naninirahan dito. Kung sila ay dumaan sa lahat ng iba pa at pagkatapos ay hindi lumalakad sa Salitang iyon, nagsasabi silang mahal nila ang Diyos ngunit ang kanilang buhay ay nagsasabi ng ibang kuwento. Nagtataka ako kung hindi nakita ni Juan ang ganyan karami bago siya namatay; sinasabi ng mga tao na mahal nila ang Diyos ngunit hindi sumusunod sa Kanyang Salita. Oh, Efeso na Iglesia, mayroon nangyayari sa iyo. May sumusubok na magdagdag sa Salitang iyon o kumuha mula rito. Ngunit ginagawa nila ito nang napakalinaw na hindi mo ito makikita. Hindi pa sila gumagawa ng napakalaking pagkilos na makikita mo ito ng lantaran. Ito ay nasa ilalim ng takip, at dinadala nila ito sa paraan ng katwiran at pang-unawa ng tao at ito ay hahalili maliban kung tatanggihan mo ito. Bumalik sa Pentekostes bago mahuli ang lahat!

Ngunit gaya ng dati ay hindi nakikinig ang mga tao sa babala ng Diyos. Ang alab ng muling kasiglahan na itinayo sa sagradong Salita ay napakaganda, at ang pagpapakita ng Espiritu ay napakapalad, na ang kaunting takot ay gumagapang at isang bulong sa puso ang nagsasabing, "Paano natin mapoprotektahan itong katotohanang mayroon tayo? Ano ang maaari nating gawin para makita ang muling kasiglahang ito?" Iyan ay kapag ang "antikristo espiritu" ay pumasok at bumulong, "Tingnan mo, nasa iyo ang katotohanan ngayon, tingnan mo na hindi ito mawala. Inorganisa at isaayos ang iyong kredo na iyong pinaniniwalaan. Ilagay ang lahat ng ito sa isang manwal ng iglesia." At ginagawa nila ito. Nag-organisa sila. Nagdagdag sila sa Salita. At namatay sila tulad ng ginawa ni Eba sa pagkuha ng Isang maling salita. Yan ang Salita ng Diyos na nagbibigay buhay. At hindi kung ano ang sinasabi natin tungkol sa Salita ang mahalaga, kundi kung ano ang sinabi ng Diyos.

Ang Babala Ng Diyos

Apocalipsis 2:5,

"Kaya't alalahanin mo kung saan ka nahulog, at magsisi ka at gawin mo ang iyong mga unang gawa; o kung hindi ay paririyon ako sa iyo, at aalisin ko ang iyong kandelerero sa kaniyang kinalalagyan, maliban na magsisi ka."

Sinasabi sa kanila ng Diyos na TANDAAN. Maliwanag na may isang bagay na umalis sa kanilang isipan. May nakalimutan sila na isang bagay. Sinabi niya sa kanila na bumalik sa kanilang isipan sa kanilang punto ng pinagmulan. Ang pinagmulan ng unang kapanahunan ay Pentekostes. Sila ay bumagsak mula rito. Nakalimutan nila ang kaluwalhatian at kamanghaan nito. Panahon na upang bumalik sa isip at pagkatapos ay sa katotohanan. Bumalik sa kung kailan masasabi nilang, "Para sa akin ang mabuhay ay si Kristo." Bumalik sa kadalisan nang si Ananias at Sapphira ay pinakiharapan. Bumalik sa Tarangkahan na Maganda. Oh, anong kahihyan ang paghiwalay sa Diyos at pagmumukha ng mga gawang iyon na nagpaparumi sa Kanyang Pangalan. Hayaan ang mga nanggagalang sa Kanyang Pangalan ay umalis mula sa kasalanan at panatilihing dalisay ang kanilang mga sisidlan para sa Diyos. Tingnan mo kung ano ka dati sa iyong puso, at isip, at sa iyong buhay. Pagkatapos ay balikan mo ito.

At ano ang paraan para bumalik? Ang daan ay ang paraan ng pagsisisi. Kung ang isang makasalanan ay kailangang lumapit sa Diyos sa pamamagitan ng pagsisisi kung gayon ang maligamgam o ang tumalikod ay kailangang magsisi ng higit pa. Magsisi! Magbunga ng mga bungang nararapat sa pagsisisi. Patunayan ito sa pamamagitan ng iyong buhay. "Kung hindi ka magsisi," sabi ng Diyos, "aalisin ko ang iyong kandelerero." Tiyak. Ang isang simbahan sa kondisyong iyon ay hindi maaaring magbigay ng liwanag sa sanlibutan. Ang ilaw nito ay naging kadiliman. Pagkatapos ay aalisin ng Diyos ang kanyang tapat na mensahero at ang kanyang tapat na mga pastol at iiwan sila sa kanilang mga sarili, at sila ay magpapatuloy sa pag-uusap tungkol sa Kristiyanismo ngunit walang kamalayan ito.

Magsisi ng agaran! Huwag mag-atubili! Maliwanag na nag-alinlangan ang Efeso, dahil hindi gaanong katagal ang kaniyang buhay. Ang kaluwalhatian ng Diyos ay bumaba nang napakabilis. Hindi nagtagal at ang lungsod ay nasira.. Ang maluwalhating templo nito ay naging isang walang hugis na anyo. Ang lupain ay naging latian na tinatahanan ng mga ibong tubig; ang populasyon ay nawala maliban sa ilang mga hindi mananampalataya sa isang hamak na nayon. Wala kahit isang Kristiyano ang natitira. Naupahan ang lampara sa kinalalagyan nito.

Ngayon ay hindi ito nangangahulugan na hindi siya maaaring makapagsisi. Hindi ito nangangahulugan na hindi tayo maaaring magsisi. Kaya natin. Ngunit dapat itong mabilisan. Ito ay dapat na isang tunay na daing ng puso sa Diyos sa kapanglawan, at pagkatapos ay ipapanumbalik ng Diyos. Ang kaluwalhatian ay darating muli.

Ang Binhi Ng Nikolaitanismo

Apocalipsis 2:6,

"Nguni't ito'y nasa iyo, na iyong kinapopootan ang mga gawa ng mga Nicolaita, na kinapopootan ko naman."

Ngayon ay may dalawang kaisipan kung ano ang mga Nicolaita. Sinasabi ng ilan na sila ay isang grupo ng mga apostata na naging tagapagtatag nila, si Nicholas ng Antioch, isang proselita, na naging isa sa pitong mga diakono sa Jerusalem. Nagkaroon sila ng mga paganong kapistahan at pinaka malaswa sa kanilang pag-uugali. Itinuro nila na upang makabisado ang kahalayan ay kailangang malaman ng isang tao sa pamamagitan ng karanasan sa buong saklaw nito sa simula. Natural na nagbigay daan sila sa gayong pag-abandona na ang kanilang pagkasira ay ganap na. Sa gayon ay inilapat nila sa kanila ang dalawang pangalan sa Lumang Tipan na sumasagisag sa gayong mga pagmamalabis: Balaam at Jezebel. Dahil pinasama ni Balaam ang mga tao at sa gayon ay nasakop sila, sinabi na ginawa rin ito ni Nicholas. Ang grupong ito ay puwersahang pinalayas diumano sa Efeso at nakahanap ng isang lugar ng pagtatatag sa Pergamos.

Ngunit ang problema tungkol sa paniniwalang ito ay hindi totoo. Walang ganap na kasaysayan para dito. Ito ay sa pinakamahusay na tradisyon. Ang pagtibayin ang gayong pananaw ay gagawing ganap na makasaysayan ang panahon ng iglesia ng Efeso na walang kinalaman sa ngayon. Ito ay hindi totoo, dahil anuman ang magsisimula sa unang iglesia ay dapat magpatuloy sa bawat kapanahunan hanggang sa ito ay sa wakas ay pagpalain at dakilain ng Diyos o mawasak bilang isang maruming bagay sa dagat-dagatang apoy. Na ang tradisyong ito ay talagang laban sa Banal na Kasulatan, tandaan lamang na sa Apocalipsis 2:2, ang Iglesia ng Efeso ay HINDI makayanan ang mga masasama. Sa gayon ay kinailangan nilang ilabas ang mga ito, o hindi makatuwiran na sabihin na hindi nila sila makatiis. Kung hindi nila ilabas ang mga ito, kung gayon ay dinadala nila ang mga ito. Ngayon sa talata anim, sinasabi nito na kinamumuhian nila ang kanilang mga gawa. Kaya ang grupong Nikolaita na ito ay nanatiling bahagi ng unang kapanahunan, ginagawa ang kanilang mga gawa. Ang mga gawa ay kinasusuklaman, ngunit ang mga tao ay hindi ginawang walang kakayanan. Sa gayon ay nakikita natin ang mga binhi sa Efeso na magpapatuloy at magiging isang doktrina na aabot mismo sa, at papasok, sa dagat-dagatang ng apoy.

Ano ang mga Nicolaita na ito? Ang salita ay nagmula sa dalawang salitang Griyego. Nikao, na nangangahulugang pagsakop, at Laos, na nangangahulugang ang mga karaniwang miyembro. Sa malinaw na katotohanan, ang isang tao ay gumagawa ng isang bagay sa unang iglesia na kung saan ay mananakop sa mga karaniwang miyembro. Kung ang karaniwang miyembro ay sinasakop, kung gayon ito ay dapat na ilang "awtoridad" doon ginagawa ito.

Ano ang kinamumuhian ng Diyos na nangyayari sa iglesiang iyon? Ano ang nangyayari noon, at ngayon ay nangyayari ngayon, ay eksakto kung ano ang ibig sabihin ng salitang Nicolaita. Ang mga tao ay napapailalim kahit papaano sa isang paraan na ganap na salungat sa Salita ng Diyos.

Ngayon upang makuha ang tunay na kahulugan ng kung ano ang malapit na nating pasukin, kailangan kong paalalahanan ka na laging isaisip na ang relihiyon (mga bagay na espirituwal kung gusto mo), ay binubuo ng dalawang bahagi na magkakaugnay ngunit magkasalungat gaya ng itim at puti. Ang relihiyon at ang espirituwal na mundo ay gawa sa dalawang punong kahoy na iyon na nagmula sa kanilang mga ugat sa Eden. Parehong nakatayo ang Punong Kahoy ng Buhay at Puno Kahoy ng Pagkaalam ng Mabuti at Masama sa gitna ng hardin at walang pag-aalinlangan na ang mismong mga sanga nila ay magkakaugnay sa isa't isa. Kaya sa Iglesia ng Efeso ay ang parehong kabalintunaan. Ang iglesia ay binubuo ng mabuti at masama. Dalawang baging ang gumagawa ng iglesia. Ang mga ito ay tulad ng trigo at pangsirang damo, lumalaki magkatabi. Ngunit ang isa ay ang TOTOO. Ang isa naman ay ang KAMALIAN. Ngayon ang Diyos ay magsasalita SA bawat isa at magsasalita Siya TUNGKOL sa bawat isa. Tatawagin niya sila ang iglesia. At tanging mga hinirang ang talagang makakaalam kung alin ang tunay na Espiritu. Ang mga hinirang lamang ang hindi malilinlang. Mateo 24:24,

"Sapagka't may magsisilitaw na mga bulaang Kristo, at mga bulaang propeta, at

mangagpapakita ng mga dakilang tanda at mga kababalaghan; ano pa't ililigaw, kung maaari, pati ang mga hirang."

Kaya't pabalik doon sa unang iglesya (isang napakaikling panahon pagkatapos ng Pentecostes) ang huwad na baging ay nagkaroon ng pagkakaugnay sa sarili nito sa palibot ng Tunay na Puno at nakita natin ang mga gawang ito ng mga Nicolaita. At ang espiritu na iyon ay matatagpuan na nakikipaglaban sa Tunay na puno ng ubas hanggang sa ito ay mawasak ng Diyos. Ngayon nakuha mo na ba ito?

Sige. Ngayon ano ang espirituwal na klima ng iglesiang iyon? Iniwan nito ang unang pag-ibig nito. Ang pag-iwan sa unang pag-ibig nito sa Salita ng Diyos ay ipinahayag sa atin bilang nahulog mula sa pinagmulan nito, na Pentekostes. Sa simpleng Ingles, nangangahulugan ito na ang iglesiang ito ay nasa panganib na alisin mula sa pangunguna ng Banal na Espiritu, ang kontrol ng Espiritu. Ito mismo ang naganap matapos na pangunahan ni Moises ang Israel palabas ng Ehipto. Ang daan ng Diyos ay upang akayin sila sa pamamagitan ng ulap ng apoy, pagbigkas ng propeta, mga himala at palatandaan, at mga kababalaghan na ibinigay ng Diyos. Ito ay dapat maisakatuparan ng 'pinili ng Diyos', at 'itinalaga ng Diyos', at 'nasangkapan ng Diyos', at 'ipinadala ng Diyos' na mga tao, na ang buong kampo ay pinangungunahan ng isang pagkilos ng Espiritu Santo. Naghimagsik sila at nais na sundin ang isang hanay ng mga tuntunin at credo na dapat lakaran. Pagkatapos ay gusto nila ang isang hari. Pagkatapos ay gusto nilang maging eksaktong katulad ng sanlibutan at pumasok sa ganap na apostasiya at pagkalimot. Ganyan talaga nagsimula ang unang kapanahunan ng iglesia, at ito ay palala ng palala, hanggang sa ang Banal na Espiritu ay ganap na itakwil at dapat na sirain ng Diyos ang mga tao.

Tingnan kung paano ito nagsimula sa unang iglesia. Ito ay tinatawag na mga gawa. Pagkatapos ito ay naging isang doktrina. Ito ay naging pamantayan. Ito ay naging hindi nababaluktot na paraan. Sa katapusan ay kinuha nito at itinulak ang Diyos sa isang tabi. Oh, nagsimula ito nang napakaliit, napakatahimik, napaka hindi nakakasakit. Ito ay napakabuting pagmasdan. Ito ay tila masyadong magaling. Pagkatapos ay humawak ito, at tulad ng isang sawa, nilingkis nito ang pinaka hininga at pinatay ang lahat ng espirituwalidad na naroroon sa iglesia. Oh, ang maling puno ng ubas ay tuso. Ito ay tulad ng isang anghel ng kaliwanagan hanggang sa ito ay humawak sa iyo. Ngayon gusto kong sabihin na naniniwala ako sa pamumuno. Ngunit hindi ang pamumuno ng mga kalalakhian ang aking pinaniniwalaan. Naniniwala ako sa pamumuno ng Espiritu Santo na dumarating sa pamamagitan ng Salita. Naniniwala rin ako, na ang Diyos ay nagtakda ng mga tao sa iglesia, mga lalaking pinagkalooban ng Espiritu; at pananatilihin nilang nasa kaayusan ang iglesia. Naniniwala ako dyan. Naniniwala din ako na ang iglesia ay pinamumunuan ng mga tao na ipinadala ng Diyos upang mangasiwa. Ngunit ang panuntunang iyon ay SA PAMAMAGITAN NG SALITA, upang hindi talaga ang mga tao ay namumuno kundi ang ESPIRITU NG DIYOS, sapagkat ang Salita at Espiritu ay IISA. Mga Hebreo 13:7,

"Alalahanin ninyo ang nangagkaroon ng pagpupuno sa inyo na siyang nangagsalita sa inyo ng salita ng Dios; at sa pagdidilidili ng wakas ng kanilang pamumuhay, ay inyong tularan ang kanilang pananampalataya."

Ngunit tingnan kung ano ang nangyayari pabalik doon. Ang huwad na baging na iyon ay humahawak at ito ay nagtuturo na ang pamamahala ng tao ay tama. Itinuro nito na ang iglesia ay kailangang pamahalaan. Itinuro nito ang kontrol sa mga tao, ngunit sa halip na gawin ito sa paraan ng Diyos, kinuha lang nila ang awtoridad at ibinigay ang lahat ng espirituwal na kapangyarihan sa kanilang sariling mga kamay at lumabas na may banal na pagkasaserdote na nakatayo sa pagitan ng Diyos at ng mga tao. Nagpunta sila pabalik sa lumang sistema ni Aaron. Sila ay naging antikristo dahil itinaon nila ang Kanyang pagiging tagapamagitan at ipinataw ang kanilang sarili. Kinamumuhian iyon ng Diyos. Kinamumuhian iyon ng mga taga-Efeso at ang sinumang tunay na mananampalataya ay mapoot din ito. Kailangan nating maging bulag na parang bato upang hindi makita ang parehong bagay sa kumikilos sa lahat ng mga kapanahunan at ngayon ito ang pinakamasama sa lahat. Ano ito, ang organisasyon. Na pinaghihiwalay ang mga tao. Ang mga tao ng Diyos ay dapat na magkaisa. Sa pamamagitan ng ISANG Espiritu lahat sila ay nabautismuhan sa isang katawan at LAHAT ay dapat na mapakilos ng Espiritu Santo at LAHAT ay makikibahagi sa pagsamba sa Diyos. Ngunit nais ng mga tao ang kataas-taasan, kaya kinuha nila ang kontrol, at ang mga obispo ay naging mga arsobispo, at sa mga nagpapataw ng mga titulo ay ipinasa nila ang Salita ng Diyos at nagturo ng kanilang sariling mga doktrina. Nakuha nila ang mga tao na sumunod sa kanila hanggang sa dumating ang panahon na ang kanilang paraan ng pagsamba ay hindi sa anumang paraan ay katulad ng mga unang araw pagkatapos ng Pentekostes. Ang mga gawaing ito ay ang simula ng apostolikong paghalili. Mula sa paghalili ng apostoliko ito ay isang madali at mabilis na hakbang sa "pagiging miyembro ng simbahan" bilang paraan ng pagliligtas ng biyaya. Ang Salita ay nababa bilang isang credo. Ang Antikristo sa pamamagitan ng kanyang espiritu ay namamayani sa simbahan.

Tingnan mo ito ngayon. Kung babasahin mo ang Mga Gawa 2:4 tulad ng ginagawa ng iba, mababasa mo ito sa ganitong paraan, "Ngayon, nang sumapit ang araw ng Pentecostes, dumating ang isang saserdote na may dalang isang ostiya at nagsabi, 'Ilabas mo ang iyong dila,' at inilatag niya. ang ostiya sa ibabaw nito, at siya mismo ay uminom ng alak at nagsabi, 'Natanggap mo na ngayon ang Espiritu

Santo." Hindi kapani-paniwala? Iyon ay eksakto kung ano ang Nikolaitanismo ay dumating sa. Sinasabi nila, "Huwag isipin kung ano ang sinasabi ng Salita ng Diyos. Hindi mo ito maintindihan ito. Kailangan nating bigyang-kahulugan ito para sa iyo. Bukod dito ang Bibliya ay hindi pa tapos. Kailangan itong magbago sa mga kapanahunan at sasabihin namin sa iyo kung ano ang mga pagbabago." Salungat iyan sa Salita ng Diyos na malinaw na nagsasaad, "Hayaan ang Diyos na maging totoo, ngunit ang bawat tao ay sinungaling," tuwing may salungatan sa katotohanan. Ang langit at lupa ay lilipas, ngunit WALANG SALITA ng Diyos ang mabibigo. Kaya ang mga tao ay pinamumunuan ng mga taong nag-aakala na kung ano ang hindi sila. Sinasabi nila na sila ay mga kahalili ni Kristo, ngunit kung ano sila ay anticristo.

Narito ang isa pang malungkot na kuwento. Ito ang kuwento ng pagbabautismo sa tubig. Sa panahon ni Hesus at pagkatapos ng Pentekostes sila ay nalubog sa tubig. Walang sinuman ang maaaring tanggihan iyan. Sinasabi ng mga edukadong lalaki na ang lahat ng ginawa nila ay ibuhos ang tubig sa kanila dahil madali itong makahanap ng maliit na butas ng tubig sa maraming lugar. At kapag ibinubuhos nila ang tubig sa kanila, ginagawa nila ito sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo, na parang mga titulong iyon ay tunay na mga pangalan, at parang may tatlong Diyos sa halip na isa lamang. Ngunit manatili sa organisasyon na iyon at subukan at ipangaral ang katotohanan ng paglulubog sa Pangalan ng Panginoong Hesukristo at ikaw ay ilalabas. Hindi ka maakay ng Diyos at manatili doon. Ito ay imposible.

Ngayon si Pablo ay isang propeta, na tinuruan sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Kung binautismuhan ni Pablo sa Pangalan ng Panginoong Hesukristo, at sinabi na sinumang naiiba sa kanyang pangangaral ay isinumpa, oras na upang gisingin at makita na ang simbahan ay hindi na kontrolado ng Espiritu Santo ngunit ito ay kinokontrol ng mga Nikolaita. Mga Gawa 20:27-30,

"Sapagka't hindi ko ikinait ang pagsasaysay sa inyo ng buong kapasiyahan ng Dios.

Ingatan ninyo ang inyong sarili, at ang buong kawan, na sa kanila'y ginawa kayo ng Espiritu Santo na mga obispo, upang pakanin ninyo ang iglesia ng Panginoon na binili niya ng kaniyang sariling dugo.

Aking talastas na pagalis ko ay magsisipasok sa inyo ang mga ganid na lobo, na hindi mangagpapatawad sa kawan.

At magsisilitaw sa mga kasamahan din ninyo ang mga taong mangagsasalita ng mga bagay na masasama, upang mangagdala ng mga alagad sa kanilang hulihan."

Nakita ni Pablo na darating ito. Ngunit binalaan niya sila tungkol sa tusong pagkasaserdoteng ito na darating at hahalili kasama ang mga maling doktrina nito. Alam niya na magpapatupad sila ng isang paraan ng pagsamba na hindi kasama ang mga tao mula sa anumang bahagi sa ministeryo ng Banal na Espiritu. At kahit ngayon sa mga nag-aangking malaya at puspos ng Espiritu ay walang labis na kalayaan sa mga ordinaryongmiyembro, at ang pinakamagandang nakikita natin ay ang ilang mangangaral na may inspirasyong pangangaral habang ang kawan ay nakaupo lang doon at sinisikap na maunawaan ito. Ito ay malayo kay Paul na nagsabi na kapag ang lahat ay nagsama-sama, ang lahat ay may pangunguna ng Espiritu, at lahat ay nakibahagi sa Espirituwal na pagsamba.

At ang korporasyon ng simbahan ay hindi kailanman natutunan ang araling ito mula sa Banal na Kasulatan o mula sa kasaysayan. Sa tuwing binibigyan ng Diyos ang pagdalaw ng Banal na Espiritu at ang mga tao ay malaya, pagkaraan ng ilang sandali ay ibinabalik nila ang kanilang sarili pabalik sa mismong bagay na kanilang pinaglabasan. Nang lumabas si Luther mula sa Katolisismo, ang mga tao ay nanatiling libre para sa ilang sandali. Ngunit nang siya ay namatay, inayos lamang ng mga tao ang inaakala nilang pinaniniwalaan niya at nagtayo ng sarili nilang mga kredo at ideya at itinatakwil ang sinumang nagsasabi ng taliwas sa kanilang sinabi. Bumalik sila sa Katolisismo na may kaunting kakaibang anyo. At ngayon, maraming Lutheran ang handang bumalik.

Oh, oo! Sa Apocalipsis 12, ang matandang kalapating mababa ang lipad ay maraming anak na mga babae. Ang mga anak na babae ay kapareho ng kanilang ina. Isinasantabi nila ang Salita, itinatangi ang gawain ng Espiritu ng Diyos, pinasuko ang mga ordinaryong miyembro, at ginagawang imposible para sa mga ordinaryong miyembro na sambahin ang Diyos maliban kung dumaan sila sa kanila o sa pamamagitan ng kanilang huwaran, na walang iba kundi isang plano ng kawalan ng pananampalataya mula kay Satanas mismo .

Nasaan, oh, nasaan tayo sa espirituwal? Nasa ilang tayo ng kadiliman. Gaano kalayo na tayo ay gumala mula sa unang iglesia. Ang Pentecostes ay wala kahit saan pa lingunin at ang Salita ay hindi matatagpuan. Ang paghalili na apostoliko, na ngayon ay sagana, ay hindi matatagpuan sa Salita. Ito ay isang aparato na gawa ng tao. Iligal nitong pinapalitan ang katotohanan na ang DIYOS, HINDI ANG TAO, ang nagtakda ng Kanyang mga pinuno sa iglesia. Si Pedro ay wala kahit sa Roma. Ngunit nagsisungaling sila at sinasabi na siya ay. Pinatutunayan ng kasaysayan na wala siya. May mga tao na nagbabasa ng kasaysayan, ngunit ikibit ang kanilang mga balikat at bumalik sa paniniwala sa isang kasinungalingan.

Saan mo mahahanap ang 'kinatawan ni Kristo' sa Salita? Walang sinumang pumalit sa Kanyang lugar, gayon pa man ito ay nagawa na at tinatanggap ito ng mga tao. Saan mo mahahanap na ang 'idinagdag na kapahayagan' ay tinatanggap ng Diyos, lalo na ang kapahayagan na salungat sa isang naibigay na? Ngunit tinatanggap nila ito at nagpapahingalay dito. Saan ka makakahanap ng isang 'purgatoryo'? Saan ka makakahanap ng isang 'misa'? Saan mo mahahanap ang 'pagbabayad ng pera upang makalabas sa impiyerno'? Wala ito sa Salita, ngunit inilagay ito ng mga tao sa kanilang sariling aklat at sa pamamagitan nito ay kinuha ang mga tao, pinamunuan sila sa pamamagitan ng takot. Saan mo nalaman na 'ang tao ay may kapangyarihang patawarin tayo na para bang siya ay Diyos'? Ang "mga malupit na lobo," ay halos hindi sapat upang ilarawan ang mga ito. Nikolaitanismo. Organisasyon. Tao higit sa tao.

Bumalik sa Diyos. Magsisi bago mahuli ang lahat. Tingnan ang sulat-kamay sa dingding. Ito ang pagsulat ng paghatol. Habang ang mga sagradong sisidlan ay nilapastangan at sa gayon ay nagdala ng poot ng Diyos, ngayon ang sagradong Salita ay nilapastangan at ang Espiritu ay nagdadalamhati, at ang paghatol ay narito, maging sa pintuan. Magsisi! Magsisi! Bumalik sa Pentecostes. Bumalik sa pamumuno ng Espiritu Santo. Bumalik sa Salita ng Diyos, sapagka't bakit kayo mamamatay?

Ang Tinig Ng Espiritu

Apocalipsis 2:7,

"Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang magtagumpay, ay siya kong pakakanin ng punong kahoy ng buhay, na nasa Paraiso ng Dios."

"Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia." Maaaring milyon-milyon ang maririnig ang mga salitang ito o basahin ang mga ito. Ngunit ilan ang makikinig sa kanila? Iyan ay hindi natin alam. Ngunit siya na makikinig at gustong malaman ang mga salita ng katotohanan ay masusumpungan ang Espiritu ng Diyos na lumiliwanag sa kanya. Kung ang iyong tainga ay bukas sa Salita, gagawin ng Espiritu ng Diyos na totoo ang Salita sa iyo. Ngayon iyan ay gawa ng Espiritu. Maituturo ko sa iyo ang katotohanan, ngunit kung hindi mo buksan ang iyong tainga upang marinig ito at ang iyong puso na tanggapin ito, hindi mo makuha ang kapahayagan.

Ngayon pansinin, sinasabi nito na ang Espiritu ay nangungusap sa mga iglesia. Iyon ay maramihan, hindi isahan. Hindi ipinasulat ng Espiritu kay Juan ito para sa isang lokal na iglesia sa Efeso, o para sa unang kapanahunan lamang. Ito ay para sa lahat ng mga kapanahunan ng iglesia. Ngunit ito ang iglesia ng mga simula. At sa gayon ito ay katulad ng Aklat ng Genesis. Ang animula sa Genesis ay nanghawakan totoo sa buong Salita at sa katapusan ay nagsasara sa Apocalipsis. Kaya, ang iglesiang ito na nagsisimula sa Mga Gawa ay plano ng Diyos para sa lahat ng kapanahunan hanggang sa siya ay magsasara sa Kapanahunan ng Laodicea. Panoorin ito nang mabuti. Mag-ingat ang bawat kapanahunan, dahil ang nangyayari dito ay simula pa lamang. Ang maliit na puno na nakatanim ay lalago. Ito ay lalago sa paglipas ng kapanahunan. Ito, kung gayon, ay isang mensahe para sa bawat Kristiyano sa bawat kapanahunan hanggang sa dumating si Hesus. Oo, ito ay, sapagkat ito ang sinasabi ng Espiritu. Amen.

Ang Gantimpalang Ipinangako

Apocalipsis 2:7,

"... Ang magtagumpay, ay siya kong pakakanin ng Punong Kahoy ng Buhay, Na nasa gitna ng Paraiso ng Dios."

Ito ang pang-hinaharap na gantimpala sa lahat ng mga mananagumpay sa lahat ng kapanahunan. Kapag ang huling tawag sa pakikipaglaban ay naipatunog na, kapag ang ating baluti ay nailatag na, kung gayon tayo ay magpapahinga sa paraiso ng Diyos at ang ating bahagi ay ang Puno ng Buhay, magpakailanman.

"Ang Puno ng Kahoy Ng Buhay." Hindi ba iyon isang magandang pigura ng pananalita? Ito ay binanggit ng tatlong beses sa Aklat ng Genesis at tatlong beses sa Aklat ng Apocalipsis. Sa lahat ng anim na mga lugar ito ay ang parehong puno at sumasagisag nang eksakto ang parehong bagay.

Ngunit ano ang Punong Kahoy ng Buhay? Buweno, una sa lahat ay dapat nating malaman kung ano ang ibig sabihin ng puno mismo. Sa Mga Bilang 24:6, gaya ng paglalarawan ni Balaam sa Israel, sinabi niya na sila ay "mga puno ng linaloes na itinanim ng Panginoon." Ang mga puno sa buong Kasulatan ay tumutukoy sa mga tao, tulad ng sa Mga Awit 1. Kaya ang Punong Kahoy Ng Buhay ay dapat na Tao ng Buhay, at iyon ay si Hesus.

Ngayon sa Hardin ng Eden ay may dalawang punong kahoy na nakatayo sa gitna nito. Ang isa ay ang Punong Kahoy ng Buhay, ang isa ay ang Punong Kahoy ng Pagkakaalam ng Mabuti at Masamal. Ang tao ay dapat mamuhay sa tabi ng Punong Kahoy ng Buhay; ngunit hindi niya dapat hawakan ang kabilang puno kung hindi siya ay mamatay. Ngunit ang tao ay kumain ng kabilang puno, at nang gawin niya, ang kamatayan ay pumasok sa kanya sa pamamagitan ng kanyang kasalanan, at siya ay nahiwalay

sa Diyos.

Ngayon ang Punong Kahoy na bumalik doon sa Eden, ang Punong Kahoy na siyang pinagmumulan ng buhay, ay si Hesus. Sa Juan, ang mga kabanata anim hanggang walo, itinakda ni Hesus ang Kanyang sarili bilang pinagmumulan ng buhay na walang hanggan. Tinawag Niya ang Kanyang Sarili na Tinapay mula sa langit. Nagsalita siya tungkol sa pagbibigay sa Kanyang Sarili at na kung ang isang tao ay kumain sa Kanya ay hindi siya mamamatay. Ipinahayag niya na kilala Niya si Abraham, at bago si Abraham, Siya na. Ipinropesiya Niya na Siya Mismo ang magbibigay sa kanila ng tubig ng buhay na kung uminom ang tao ay hindi na siya kailanman mauuhaw muli, ngunit mabubuhay nang walang hanggan. Ipinakita Niya ang Kanyang sarili bilang DAKILANG AKO. Siya ang Tinapay ng Buhay, ang Balon ng Buhay, ang Walang Hanggan, ang PUNONG KAHYOY NG BUHAY. Siya ay bumalik doon sa Eden sa gitna ng hardin kahit na Siya ay mapapasa gitna ng paraiso ng Diyos.

May ideya ang ilan na ang dalawang punongkahoy sa hardin ay dalawa pang punong katulad ng iba pang mga punong kahoy na inilagay doon ng Diyos. Ngunit alam ng maingat na mga mag-aaral na hindi ito ganoon. Nang sumigaw si Juan Bautista na ang palakol ay inakaumang na sa ugat ng lahat ng mga punong kahoy, hindi siya nagsasalita ng mga natural na punong kahoy, kundi ng mga espirituwal na prinsipyo. Ngayon sa I Juan 5:11 sinasabi nito,

"At ito ang patotoo, na tayo'y binigyan ng Dios ng buhay na walang hanggan, at ang buhay na ito ay nasa kaniyang Anak."

Sinabi ni Hesus sa Juan 5:40,

"At ayaw kayong magsilapit sa akin, upang kayo'y magkaroon ng buhay."

Sa gayon ang talaan, Salita ng Diyos, ay may kapayakan at malinaw na nagsasaad na ang BUHAY, BUHAY NA WALANG HANGGAN, ay nasa Anak. Wala itong ibang lugar. I Juan 5:12,

"Ang kinaroroonan ng Anak ay kinaroroonan ng buhay; ang hindi kinaroroonan ng Anak ng Dios ay hindi kinaroroonan ng buhay."

Ngayon dahil ang tala ay hindi maaaring baguhin, kunin o idagdag doon, kung gayon ang talaan ay naninindigan na ANG BUHAY AY NASA ANAK... Dahil ganito, ANG PUNONG KAHYOY SA HALAMAN AY DAPAT SI HESUS.

Tama. Kung ang Punong Kahoy ng Buhay ay isang persona, kung gayon ang Punong Kahoy ng Kaalaman ng Mabuti at Masama ay isang persona DIN. Hindi ito maaaring maging iba. Sa gayon ang Matuwid at ang Masama ay nakatayo nang magkatabi doon sa gitna ng Halamanan ng Eden. Ezekiel 28:13 a

"Ikaw (Satanas) ay nasa Eden, ang halamanan ng Diyos."

Dito natin natatanggap ang tunay na paghahayag ng binhi ng ahas. ' Narito ang talagang nangyari sa Hardin ng Eden. Sinasabi ng Salita na si Eba ay nilinlang ng ahas. Siya ay talagang tinukso ng ahas. Sinasabi nito sa Genesis 3:1,

"Ngayon ang serpente ay mas tuso kay sa anumang hayop sa parang na ginawa ng Panginoong Dios."

Ang hayop na ito ay napakalapit sa isang tao (at gayon pa man ay purong hayop) na maaari siyang mangatuwiran at makipag-usap. Siya ay isang tuwid na nilalang at medyo nasa pagitan ng isang chimpanzee at isang tao, ngunit mas malapit sa tao. Siya ay napakalapit sa pagiging tao na ang kanyang binhi ay maaaring, at nakipaghalo sa babae at naging sanhi ng kanyang paglilihi. Nang mangyari ito, isinumpa ng Diyos ang ahas. Binago niya ang bawat buto sa katawan ng serpente upang siya ay gumapang tulad ng isang ahas. Maaaring subukan ng agham ang lahat ng nais nito, at hindi nito mahahanap ang nawawalang dugtungan. Nakita ng Diyos iyon. Matalino ang tao at nakakakita siya ng asosasyon ng tao sa hayop at sinusubukan niyang patunayan ito sa ebolusyon. Walang anumang ebolusyon. Ngunit ang tao at hayop ay naghalo. Iyon ang isa sa mga hiwaga ng Diyos na nanatiling nakatago, ngunit narito ito ay naihayag na. Nangyari ito pabalik doon sa gitna ng Eden nang tumalikod si Eba sa Buhay upang tanggapin ang Kamatayan.

Pansinin kung ano ang sinabi ng Diyos sa kanila sa hardin. Genesis 3:15,

"At papagaalitin ko ikaw at ang babae, at ang iyong binhi at ang kaniyang binhi: ito ang dudurog ng iyong ulo, at ikaw ang dudurog ng kaniyang sakong."

Kung bibigyan natin ng kredito ang Salita na ang babae ay may Binhi, kung gayon ang serpente ay tiyak na may binhi din. Kung ang Binhi ng babae ay isang lalaking-bata na hiwalay sa lalaki, kung gayon ang binhi ng serpente ay dapat na nasa parehong pamantayan, at iyon ay isa pang lalaki na dapat

ipanganak na hiwalay sa panlalaking instrumentalidad. Walang mag-aaral na hindi alam na ang Binhi ng babae ay ang Kristo na dumating sa pamamagitan ng instrumentalidad ng Diyos, bukod sa pakikipagtalik ng tao. Ito rin ay kilala rin na ang hinulaang pagbugbog sa ulo ng serpente ay sa katunayan ay isang hula tungkol sa kung ano ang gagawin ni Kristo na katuparan laban kay Satanas sa krus. Doon sa krus ay dudurugin ni Kristo ang ulo ni Satanas, habang sasaktan ni Satanas ang sakong ng Panginoon.

Ang bahaging ito ng Kasulatan ay ang paghahayag kung paano naihasik ang literal na binhi ng ahas sa lupa, gaya ng nasa atin ang ulat ng Lucas 1:26-35, kung saan nakasaad ang eksaktong ulat kung paano dumating ang Binhi ng babae. sa pisikal na pagpapakita bukod sa pagiging instrumento ng tao na lalaki.

"Nang ikaanim na buwan nga'y sinugo ng Dios ang anghel Gabriel sa isang bayan ng Galilea, ngala'y Nazaret,

Sa isang birhen magasawa sa isang lalake, na ang kaniyang ngala'y Jose, sa angkan ni David; at Maria ang pangalan ng birhen.

At ang anghel ay dumating sa kaniya, at nagsabi, Aba, ikaw na lubhang na pinagpala, ang Panginoon ay sumasa iyo: pinagpala ka sa mga babae.

At nang nakita niya siya, datapuwa't siya'y totoong nagulumihan sa sinabing ito, at iniisip sa kaniyang sarili kung anong bati kaya ito.

At sinabi sa kaniya ng anghel, Huwag kang matakot, Maria: sapagka't nakasumpong ka ng biyaya sa Dios.

At, narito, maglilihi ka sa iyong sinapupunan, at magdadala ng isang Anak na lalaki, at tatawagin ang Kanyang Pangalan na HESUS.

Siya'y magiging dakila, at tatawaging Anak ng Kataas-taasan: at ibibigay sa kaniya ng Panginoong Dios ang luklukan ng kaniyang amang si David:

At siya'y maghahari sa angkan ni Jacob magpakailan man; at hindi magkakawakas ang kaniyang kaharian.

At sinabi ni Maria sa anghel, Paanong mangyayari ito, sa ako'y hindi nakakakilala ng lalake?

At sumagot ang anghel, at sinabi sa kaniya, Bababa sa iyo ang Espiritu Santo, at lililiman ka ng kapangyarihan ng Kataastaasan: kaya naman ang banal na bagay na ipanganganak ay tatawaging Anak ng Dios."

Kung paanong ang Binhi ng babae ay literal na nagpaparami ng Diyos sa Kanyang sarili sa laman ng tao, kaya ang binhi ng ahas ay ang literal na paraan na natagpuan ni Satanas na nabuksan niya ang pinto sa kanyang sarili sa lahi ng tao. Imposible para kay Satanas (sapagkat siya ay isang NILIKHA lamang na espiritung-nilalang) na magparami ng kanyang sarili sa paraang ginawa ng Diyos ang Kanyang sarili, kaya't ang ulat ng Genesis ay nagsasabi kung paano niya ginawa ang kanyang binhi at ipinakilala o iniksyon ang kanyang sarili sa sangkatauhan. Alalahanin din na si Satanas ay tinatawag na serpente. ' Ito ang kanyang binhi o iniksyon sa lahi ng tao na pinag-uusapan natin.

Bago pa nagkaroon ng karnal na kaalaman si Adan tungkol kay Eba, ang serpente ay nagkaroon ng kaalamang iyon na una sa kanya. At ang isang ipinanganak nito ay si Cain. Si Cain ay mula sa (ipinanganak, isinilang ng) "Isang Masama". I Juan 3:12. Ang Banal na Espiritu kay Juan ay hindi maaaring tawagin sa isang banda si Adan na "Masama" (sapagkat iyan ang magiging anak niya kung magiging anak niya si Cain) at sa ibang banda ay tawagin si Adan na "Anak ng Diyos" na siya ay nilikha. Lucas 3:38. Si Cain ay naging karakter tulad ng kanyang ama, isang nagdadala ng kamatayan, isang mamamatay-tao. Ang kanyang lubos na pagsuway sa Diyos nang harapin ang Makapangyarihan sa lahat sa Genesis 4:5,9,13,14, ay nagpapakitang siya ay ganap na hindi-tao sa mga katangian, na tila higit pa sa anumang ulat na mayroon tayo sa Kasulatan tungkol sa isang paghaharap kay Satanas ng Diyos.

"Ngunit kay Cain at sa kanyang hain ay hindi niya nilingap. At si Cain ay totoong galit, at ang kanyang mukha ay namanglaw.

At sinabi ng Panginoon kay Cain, Nasaan si Abel na iyong kapatid? At sinabi niya, Hindi ko nalalaman: Ako ba ang tagapag-ingat ng aking kapatid?

At sinabi ni Cain sa Panginoon, Ang aking kaparusahan ay higit na dakila kay sa aking makakaya.

Narito, ako'y iyong itinataboy ngayon mula sa ibabaw ng lupa, at sa iyong harapan ay

magtatago ako; at ako'y magiging palaboy at hampaslupa; at mangyayari, na sinomang makasumpong sa akin ay papatayin ako."

Pansinin ang eksaktong paraan na itinakda ng talaan ng Diyos ang salaysay tungkol sa mga kapanganakan nina Cain, Abel at Set. Genesis 4:1,

"At nakilala ng lalake si Eva na kaniyang asawa; at siya'y naglihi at ipinanganak si Cain, at sinabi, Nagkaanak ako ng lalake sa tulong ng Panginoon. At sa muli ay ipinanganak ang kaniyang kapatid na si Abel."

Genesis 4:25,

"At nakilalang muli ni Adam ang kaniyang asawa; at nanganak ng isang lalake, at tinawag ang kaniyang pangalan na Set ..."

Mayroong TATLONG anak na lalaki na ipinanganak mula sa DALAWANG gawa ng karnal na kaalaman ni Adan. Dahil ang Bibliya ang eksaktong at sakdal na Salita ng Diyos, ito ay hindi pagkakamali kundi isang talaan para sa ating pagbibigay-liwanag. Dahil ang TATLONG anak na lalaki ay ipinanganak mula sa DALAWANG gawa ni Adan, alam mong POSITIBO na ISA sa tatlong iyon AY HINDI anak ni Adan. Itinala ito ng Diyos sa eksaktong paraan na ito upang ipakita sa atin ang isang bagay. Ang katotohanan sa bagay ito na si Eba ay nagkaroon sa kanyang sinapupunan ng DALAWANG anak na lalaki (kambal) mula sa magkahiwalay na pagpapabinhi. Siya ay may dala-dalang kambal, na ang paglilahi ni Cain ay nauna kaysa kay Abel. Tingnan muli ang mga kambal na iyon. Perpektong tipo gaya ng lagi. Sa mga nag-iisip na hindi ito posible, ipaalam na ang mga medikal na rekord ay puno ng mga kaso kung saan ang mga kababaihan ay nagdala ng kambal na magkakahiwalay na ova at hiwalay na pagpapabinhi kasama ang pagpapabunga ng mga itlog na magkakahiwalay, at HINDI LAMANG KAYA, ngunit ang ilan sa mga talaan ay nagpapakita na ang kambal ay mayroon magkaibang ama ng magkakahiwalay na lalaki. Kamakailan ay binigyan ng malawak na pagbabalita sa buong mundo ang isang Norwegian na ina na nagdemanda sa kanyang asawa para sa suporta para sa kanyang sarili at sa kanyang kambal, ang isa ay puti at ang isa ay itim. Inamin niya na mayroon siyang kasintahan ng Negro. Ang dalawang konsepto ay halos tatlong linggo ang layo. Sa Beaumont, Texas, noong 1963, ang mga rekord ay muling nagtakda ng maraming kapanganakan kung saan ang mga pagbubuntis ay maraming araw na agwat, sa katunayan ay halos mamatay ang babae kasama ang isang anak sa panganganak.

Ngayon bakit kailangang maging ganito? Bakit dapat dumating ang binhi ng ahas sa ganitong paraan? Ang tao ay nilikha para sa Diyos. Ang tao ay dapat maging templo ng Diyos. Ang lugar ng kapahingahan ng Diyos (ang Banal na Espiritu) ay ang tao, ang templo. Mga Gawa 7:46-51,

"Na nakasumpong ng biyaya sa paningin ng Dios, at huminging makasumpong ng isang tahanang ukol sa Dios ni Jacob.

Datapuwa't iginawa siya ni Salomon ng isang bahay.

Bagama't ang Kataastaasa'y hindi tumatahan sa mga templo na gawa ng mga kamay; gaya ng sinasabi ng propeta,

Ang langit ay ang aking luklukan, At ang lupa ang tungtungan ng aking mga paa: Anong anyo ng bahay ang itatayo ninyo sa akin? sabi ng Panginoon: O anong dako ang aking pahingahan?

Hindi бага ginawa ng aking kamay ang lahat ng mga bagay na ito?

Kayong matitigas ang ulo, at di tuli ang puso't mga tainga, kayo'y laging nagsisalangang sa Espiritu Santo: kung ano ang ginawa ng inyong mga magulang, ay gayon din naman ang ginagawa ninyo."

Alam na ito ni Satanas sa lahat ng panahon. Nais din Niyang manirahan sa tao kahit na tulad ng ginagawa ng Diyos. Ngunit inilaan ng Diyos sa Kanyang sarili ang karapatang iyon. Hindi maaaring gawin iyon ni Satanas. Ang Diyos lamang ang nagpakita sa katawang-tao. Hindi magagawa ni Satanas at hindi magawa iyon. Wala siyang malikhaing kapangyarihan. Ang tanging paraan para maisakatuparan ni Satanas ang nais niyang gawin ay ang pumasok sa serpente sa Eden kahit na siya ay pumasok sa pamamagitan ng masasamang espiritu sa mga baboy sa Gadara. Ang Diyos ay hindi pumapasok sa mga hayop; ngunit magagawa at nais ni Satanas na maisakatuparan ang kanyang mga layunin. Hindi siya maaaring direktang magkaroon ng anak kay Eva gaya ng ginawa ng Diyos kay Maria, kaya pumasok siya sa serpente at pagkatapos ay dinaya si Eba. Siya ay naakit sa kanya at sa pamamagitan niya ay nagkaroon si Satanas ng isang anak bilang kahalili. Si Cain ay nagdala ng buong espirituwal na katangian ni Satanas at ang makahayop (senswal, laman) na katangian ng serpente. Hindi kataka-taka na sinabi ng Banal na Espiritu na si Cain ay mula sa masama. Siya ay.

Ngayon gusto kong pumunta sa ilang tiyak na patunay na mayroon tayo na mayroong isang tiyak na pagkakaugnay sa pagitan ng tao at hayop. Ito ay isang pisikal na bagay. Alam mo ba na maaari mong kunin ang mga selula ng embryo mula sa isang hindi pa inisinilang na fetus at iturok ang mga ito sa mga tao? Pagkatapos ang mga selula ng tiroideo ay pupunta mismo sa teroideo ng tao, ang mga selula ng bato ay pupunta mismo sa mga bato ng tao. Napagtanto mo ba kung gaano kamangha-mangha ito? Ang ilang katalinuhan ay gumagabay sa mga selula ng hayop nang eksakto sa tamang kalagayan. Tinatanggap ng katalinuhan na iyon ang mga selula at inilalagay ang mga ito sa eksaktong tamang lugar. May kaugnayan sa pagitan ng hayop at tao. Hindi sila maaaring makisalamuha at magparami. Sinubukan na iyon. Ngunit pabalik sa hardin na ang paghahalo ay naganap at ang kemikal na pagkakaugnay na umiiral pa rin ay nagpapatunay nito. Sapagka't pabalik sa Eden ang serpente ay isang nakatayong na nilalang. Siya ay malapit sa tao. Siya ay halos tao. Sinamantala ni Satanas ang mga pisikal na katangian ng serpente upang magamit siya upang linlangin si Eba. Pagkatapos ay winasak ng Diyos ang pamantayang iyon ng serpente. Walang ibang hayop ang maaaring makipaghalo sa tao. Ngunit ang pagkakaugnay ay naroroon.

Ngayon na tayo ay umabot na sa ganito, hayaan mo akong subukang gawing kristal ang iyong pag-iisip sa paksang ito upang makita mo ang pangangailangan ng ating pagpunta sa doktrina ng binhi ng serpente' na mayroon tulad ko. Nagsisimula tayo sa katotohanan na mayroong DALAWANG punong kahoy sa gitna ng hardin. Ang Punong Kahoy ng Buhay ay si Hesus. Ang isa pang punong kahoy ay tiyak na si Satanas dahil sa kung ano ang lumabas sa bunga ng punong kahoy iyon. Ngayon, alam natin na ang parehong mga punong kahoy iyon ay may kaugnayan sa tao o hindi sila kailanman mailalagay doon. Malamang na may bahagi sila sa pinakamataas na plano at layunin ng Diyos sa kanilang kaugnayan sa sangkatauhan at sa Kanyang sarili o hindi natin kailanman maipapalagay sa Diyos ang pagiging may kaalaman sa lahat.. Ang lahat ng ito ay totoo sa ngayon, hindi ba? Ngayon ang Salita ay tiyak na nagtatakda na mula BAGO ang pundasyon ng mundo ang layunin ng Diyos ay ibahagi ang Kanyang Buhay na Walang Hanggan sa tao. Mga Taga Efeso 1:4-11,

"Ayon sa pagkapili niya sa atin sa kaniya bago itinatag ang sanglibutan, upang tayo'y maging mga banal at mga walang dungis sa harapan niya sa pagibig:

Na tayo'y itinalaga niya nang una pa sa pagkukupkop na tulad sa mga anak sa pamamagitan ni Jesucristo sa ganang kaniya, ayon sa minagaling ng kaniyang kalooban,

Sa ikapupuri ng kaluwalhatian ng kaniyang biyaya, na sa atin ay ipinagkaloob na masagana sa Minamahal."

Na sa kaniya'y mayroon tayo ng ating katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, na kapatawaran ng ating mga kasalanan, ayon sa mga kayamanan ng kaniyang biyaya;

Na pinasagana niya sa atin, sa buong karunungan at katalinuhan;

Na ipinakikilala niya sa atin ang hiwaga ng kaniyang kalooban, ayon sa kaniyang minagaling na ipinasiya niya sa kaniya rin:

Sa pagiging katiwala sa kaganapan ng mga panahon, upang tipunin ang lahat ng mga bagay kay Cristo, ang mga bagay na nangasa sangkalangitan, at ang mga bagay na nangasa ibabaw ng lupa; kahit sa kaniya:

Tayo rin naman sa kaniya ay ginawang mana, na itinalaga na niya tayo nang una pa ayon sa pasiya niyaong gumagawa ng lahat ng mga bagay ayon sa pasiya ng kaniyang kalooban."

Apocalipsis 13:8,

"At ang lahat ng nangananahan sa lupa ay magsisisamba sa kaniya, na ang kanikaniyang pangalan ay hindi nasusulat sa aklat ng buhay ng Kordero na pinatay buhat nang itatag ang sanglibutan."

Ngunit ang Buhay na iyon ay hindi maaaring, at hindi, maibahagi sa anumang paraan maliban sa paraan ng "Diyos na nahayag sa laman." Ito ay bahagi ng Kanyang walang hanggan at itinalagang layunin. Ang planong ito ay upang mapuri ang kaluwalhatian ng Kanyang biyaya. Ito ay ang plano ng Pagtubos. Ito ang plano ng Kaligtasan. Ngayon makinig nang mabuti. "Ang Diyos bilang isang Tagapagligtas, kinakailangan na itinalaga Niya ang isang tao na mangangailangan ng kaligtasan upang bigyan ang Kanyang sarili ng dahilan at layunin ng pagiging." Iyon ay isang daang porsyento na tama at maraming mga Banal na Kasulatan ang nagdadala nito tulad ng ginagawa ng napaka direktang talata ng Roma 11:36,

"Sapagka't kaniya, at sa pamamagitan niya, at sa kaniya, ang lahat ng mga bagay. Sumakaniya nawa ang kaluwalhatian magpakailan man. Siya nawa."

Ang tao ay hindi maaaring direktang lumapit at makisalo sa Punong Kahoy ng Buhay na iyon sa gitna ng hardin. Ang Buhay na Walang Hanggan ng Punong kahoy ay kailangang maging laman muna. Ngunit bago maibangon at mailigtas ng Diyos ang isang makasalanan, kailangan Niyang magkaroon ng isang makasalanan na bubuhayin at ililigtas. Kailangang mahulog ang tao. Ang pagkahulog na dulot ni Satanas, ay kailangang magkaroon ng laman upang mahulog. Kailangang dumaan din si Satanas sa laman. Ngunit si Satanas ay hindi maaaring dumating sa pamamagitan ng laman ng tao upang gawin ang pagkahulog tulad ng pagdating ni Kristo sa laman ng tao upang ibalik ang mga nahulog. Ngunit mayroong isang hayop, ang ahas, na napakalapit sa tao na si Satanas ay maaaring makalapit sa hayop na iyon at sa pamamagitan ng hayop na iyon ay makakarating siya sa laman ng tao at maging sanhi ng pagkahulog, at sa gayon ay ipasok ang kanyang sarili sa lahi ng tao, gaya ng gagawin ni Hesus balang araw. pumarito at ipasok ang Kanyang sarili sa sangkatauhan, sa mga katawan ng tao, maging sa hanggang sa pagkabuhay na mag-uli kung saan tayo ay magkakaroon ng mga katawan na katulad ng Kanyang niluwalhati. Kaya kung ano ang ginawa ng Diyos dito sa hardin ay ang Kanyang itinalagang plano. At nang maisakatuparan na ni Satanas ang kinakailangan para sa layunin ng Diyos, kung gayon ang tao ay hindi makakarating sa Punong kahoy ng Buhay sa hardin. Tiyak na hindi. Hindi pa ito oras. Ngunit isang hayop (hayop ang naging sanhi ng pagkahulog kung hindi? hayaang malaglag ang buhay ng hayop) at ang kanyang dugo ay dumanak at pagkatapos ay nakipag-ugnayan muli ang Diyos sa tao. Pagkatapos ay darating ang araw na ang Diyos ay magpapakita sa laman, at sa pamamagitan ng Kanyang kahihyan ay ibabalik Niya ang nahulog na tao at gagawin siyang kabahagi ng Buhay na Walang Hanggan. Kapag nakita mo ito, maaari mong maunawaan ang binhi ng serpente at malaman na ito ay walang kinain na mansanas si Eba. Hindi, ito ay ang pagkasira ng sangkatauhan sa pamamagitan ng paghahalo ng binhi.

Ngayon alam ko na ang pagsagot sa isang tanong ay may isa pang darating, at tinatanong ako ng mga tao, "Kung nahulog si Eba sa ganoong paraan, ano ang ginawa ni Adan, dahil sinisisi ng Diyos si Adan?" Iyon ay simple. Ang Salita ng Diyos ay nananatili magpakailanman sa langit. Bago ginawa ang isang maliit na butil ng alikabok ng bituin, ang Salita na iyon (kautusan ng Diyos) ay nariyan na EKSAKTO SA NAKASULAT SA ATING BIBLIYA. Ngayon ang Salita ay nagtuturo sa atin na kung ang isang babae ay umalis sa kanyang asawa at sumama sa ibang lalaki siya ay isang nangangalunya at hindi na nanatiling kasal at ang asawa ay hindi dapat bawiin siya. Ang Salitang iyon ay totoo sa Eden tulad ng ito ay totoo noong isulat ito ni Moises sa kautusan. Ang Salita ay hindi maaaring magbago. Kinuha siya pabalik ni Adan. Alam niya kung ano mismo ang ginagawa niya, ngunit ginawa niya ito sa anumang paraan. Siya ay bahagi niya, at handa siyang tanggapin ang kanyang responsibilidad sa kanyang sarili. Hindi niya siya pinakawalan. Kaya si Eba ay naglihi sa pamamagitan niya. Alam niya na mangyayari sa kanya. Alam niya nang eksakto kung ano ang mangyayari sa sangkatauhan, at ipinagbili niya ang sangkatauhan sa kasalanan upang makuha niya si Eba, dahil mahal niya ito.

At kaya ipinanganak ang dalawang anak na iyon. Mga anak na magiging mga ama ng sangkatauhan na kahit na ngayon ay marumi. At ano ang sinasabi ng rekord sa kanila? Basahin ang rekord. Judas 14,

"At si Enoc din, ang ikapitong mula kay Adan, ay nagpropesiya..."

Ang Genesis 5 ay ang kabanata ng talaan ng lahi ni Enoc. Nagbibigay ito ng talaan ng lahi na iyon, I Adan, 2 Set, 3 Enoc, 4 Cainan, 5 Mahalaleel, 6 Jared, 7 Enoc.

Pansinin na hindi nabanggit si Cain. Ang linya ng lahi ni Adan ay dumadaan kay Seth. Kung si Cain ay anak ni Adan, ang batas ng karapatan ng pagkapanganay ay magbibigay kay Cain ng karapatan sa angkan. Dapat ding pansining mabuti na sa Genesis 5:3, sinasabi nito na, "Nabuhay si Adan ng isang daan at tatlumpung taon, at nagkaanak ng isang anak na lalaki sa kaniyang sariling wangis, ayon sa kaniyang larawan, at tinawag ang kaniyang pangalan na Seth." Wala kahit saan na sinasabi na si Cain ay kawangis ni Adan, gayunpaman, kung siya ay kaniyang anak, dahil ang batas ng pagpaparami ay mariin na ang bawat isa ay namumunga ayon sa pagkakahawig nito. Dapat din nating paniwalaan ang katotohanan na sa parehong talaan ng lahi sa Genesis at Lucas, si Cain ay nawawala. Kung si Cain ay anak ni Adan sasabihin sa kanya sa isang banda na, "Cain, na anak ni Adan, na anak ng Diyos." Ito ay hindi sinasabi na para ito ay HINDI iyon maaaring sabihin.

Siyempre, ang mga mag-aaral sa mahabang panahon ay nagtakda ng dalawang linya ng mga tao: ang isa ay ang maka-Diyos na linya na matatagpuan kay Seth at ang isa ay ang di-makadiyos na linya na itinatag ni Cain. At ito ay kakaiba, ngunit totoo, ang parehong mga mag-aaral na ito ay hindi kailanman sinabi sa atin kung paano naging si Cain ang uri ng pagkatao niya habang sina Abel at Seth ay mula sa espirituwal, maka-Diyos na linya. Sa totoo lang, si Cain ay dapat na espirituwal at si Abel ay hindi gaanong espirituwal, at si Seth ay higit pa, at sa ibaba ng linya dahil ang bawat susunod na henerasyon ay palaging lumalayo sa Diyos. Ngunit hindi, si Cain ay lumabas na masama na walang sinumang inilarawan kailanman sapagkat siya ay marahas na lumalaban sa Diyos at sa Salita.

Ngayon hayaang ipaalam ito: Ang banal na kasulatan ay hindi naglalaro ng mga salita. Anuman ang nasa Talaan ay naroroon para makita ng mga pinahirang mga mata. Ito ay doon para sa isang layunin. Sa

salitang iyon sinasabi nito, Genesis 3:20,

"At tinawag ni Adan ang pangalang Eba ng kaniyang asawa; sapagka't siya ang ina ng lahat ng nabubuhay."

Ngunit walang Banal na Kasulatan ang nagsasabi na si Adan ang ama ng lahat ng nabubuhay. Kung walang ganitong kahulugan na ilagay sa Genesis 3:20, bakit babanggitin na si Eba ang ina ng lahat, at walang sinabi tungkol kay Adan? Ang katotohanan ay kahit na si Eba ang ina ng lahat ng nabubuhay, si Adan ay hindi ama ng lahat ng nabubuhay.

Sa Genesis 4:1, sinabi ni Eva, "Nagkaroon ako ng anak na lalaki na mula sa Panginoon." Hindi niya pinahahalagahan si Adan sa pagiging ama ni Cain. Ngunit sa Genesis 4:25, sabi niya,

"... Sapagka't aniya'y binigyan ako ng Dios ng ibang anak na kahalili ni Abel; sapagka't siya'y pinatay ni Cain."

Hindi niya sinasabi na BINIGYAN siya ng Diyos ng isa pang binhi - iyon ay si Kristo, dahil IBINIGAY na Siya. Ang anak na ito, si Seth, ay ITINALAGA sa halip na si Abel. Nakilala niya ang kanyang anak na nagmula kay Adan; hindi na niya nakikilala si Cain dahil dumating siya sa pamamagitan ng serpente. Nang sabihin niya ang IBANG BINHI sa halip na si Abel, sinasabi niya na si Cain ay iba kay Abel, dahil kung sila ay mula sa iisang ama ay kailangan niyang sabihin, "Ako ay binigyan ng KARAGDAGANG BINHI."

Hindi ako naniniwala sa lahat ng nabasa ko, ngunit tiyak na isang kakaibang bagay na ang Marso 1, 1963, na isyu ng LIFE ay nag-uulat sa mga sikayatri na nagsasabi ng eksaktong parehong bagay na tinatalakay natin. Ngayon alam ko na ang lahat ng mga sikayatrit ay hindi sumasang-ayon sa bawat isa, ngunit narito ito. Ang takot sa mga ahas ay hindi isang nakakamalay na pag-aalinlangan kundi isang walang kamalayan. Kung ito ay isang likas na takot, ang mga tao ay masayang tumayo na nabighani sa harap ng mga kulungan ng bakulaw o leon. Ang kanilang walang malay na pag-iisip ay nagpapanatili sa kanila na nakatitig sa mga ahas. Ang pang-akit ng mga ahas ay walang kamalayang sekswal. Na ito ay dumaan sa mga panahon ay nakikita ng mga tao sa henerasyon pagkatapos ng henerasyon na dumaraan sa kaparehong bagay. Ang mga ahas ay palaging at palaging magiging karimarimarim na kaakit-akit. Ang ahas ay palaging nanindigan para sa kung ano ang mabuti at masama. Ito ay isang simbolo ng kasarian ng lalaki sa mga kapanahunan. Katulad ng paglalarawan sa Hardin ng Eden, makikita natin ang serpente na personipikasyon ng marubdob na kasamaan.

Ito ay halos pangkalahatan sa gitna ng iba't ibang hindi kulturang tribo na ang ahas ay nauugnay sa sekswal at madalas na sinasamba kasabay nito. Ang pag-aaral ng sexology ay nagdudulot nito sa maraming mga pagkakataon. Ngayon nais kong malaman kung saan nakuha ng mga taong ito, nakikita na sila ay walang pinag-aralan at hindi kailanman binabasa ang Bibliya. Ngunit kahit na ang kuwento ng baha ay kilala sa buong mundo, gayon din ang katotohanang ito ng pagbagsak ng tao ay kilala. Alam nila kung ano ang nangyari doon sa Eden.

Ngayon dito ang isang tao ay magtatanong sa akin ng tanong na ito: Sinabi ba ng Diyos kay Eba na bantayan ang ahas o ang ahas ay akitin siya? Ngayon makinig, hindi kailangang sabihin ng Diyos ang isang bagay tungkol sa kung ano ang mangyayari. Kunin lamang ang punto ng kuwento. Ibinigay lamang niya ang Salita. Sinabi niya na huwag makibahagi sa KAALAMAN. Makibahagi sa BUHAY. ANG BUHAY AY SALITA NG DIYOS. KAMATAYAN AY ANUMANG BAGAY NA AY HINDI ANG SALITA NG DIYOS. Pinayagan niya ang ISANG SALITA na mabago at pagkatapos ay nakuha siya ni Satanas. Maaaring sinabi ng Diyos, "Huwag kang pumili ng mas maraming bunga mula sa mga puno kaysa sa makakain mo." Maaaring sabihin ni Satanas, "Tingnan mo, tama iyon. Tingnan mo kung pumitas ka ng masyadong marami ito ay mabubulok. Ngunit narito ang isang paraan ng pagpapanatili ng prutas at gayon pa man sa parehong oras maaari mong pitasin ang lahat ng gusto mo. Kaya kita mo, maaari kang magkaroon ng iyong paraan at paraan ng Diyos sa kaparehong pagkakataon. Ang diyablo ay gusto na siya nandoon. Siya na nagkasala sa ISANG punto ng batas ay sumira sa BUONG batas. Huwag lokohin ang Salitang iyon. Iyan mismo ang nangyari sa Ephesian Age bago ito maubusan noong mga 170 A.D.

At ano ang ginawa ng punong iyon na nagbunga? Ang Punongkahoy ng Kaalaman ay nagbunga ng kamatayan. Pinatay ni Cain ang kanyang kapatid na si Abel. Pinatay ng masasama ang matuwid. Nagtakda ito ng isang pamantayan. Panatilihin nito ang pamantayan iyan hanggang sa panunumbalik ng lahat ng bagay tulad ng sinabi ng mga propeta.

Ang Punongkahoy ng Kaalaman ay nagbunga ng matatalinong tao; mga lalaking kilala. Ngunit ang kanilang mga paraan ay ang mga paraan ng kamatayan. Ang mga tao ng Diyos ay simple ngunit espirituwal ang pag-iisip, nakasandal sa Diyos at kalikasan, mahinahong nagbubungkal ng lupa, nangangalaga sa katotohanan kaysa sa kayamanan. Ang binhi ng serpente ay nagdala ng napakalaking komersyo, kamangha-manghang mga imbensyon, ngunit sa lahat ng ito ay dumating ang kamatayan. Ang kanilang pulbura at bomba atomika ay pumapatay sa digmaan; at sa panahon ng kapayapaan ang kanilang mga mekanikal na imbensyon, tulad ng kotse, ay mas nakamamatay sa panahon ng kapayapaan

kaysa sa mga imbensyon ng digmaan ay sumisira sa mga panahon ng kaguluhan. Ang kamatayan at pagkawasak ay bunga ng kanyang mga pagpapagal.

Ngunit sila ay relihiyoso. Naniniwala sila sa Diyos. Sila ay tulad ng kanilang ama, diyablo, at kanilang ninuno, si Cain. Pareho silang naniwala sa Diyos. Pumunta sila sa simbahan. Nakikihalubilo sila sa mga matuwid gaya ng mga damo na nakikihalubilo sa trigo. Sa paggawa nito sila ay naninira at nagbubunga ng relihiyong Nicolaita. Ipinakalat nila ang kanilang lason sa lahat ng pagsisikap na sirain ang binhi ng Diyos kahit na pinatay ni Cain si Abel. Walang takot sa Diyos sa harap ng kanilang mga mata.

Ngunit ang Diyos ay walang mawawala sa Kanyang pag-aari. Pinapanatili Niya sila kahit sa kamatayan, at nangako na sa huling araw ay ibabangon Niya sila.

Konklusyon

“... Ang magtagumpay, ay siya kong pakakanin ng punong kahoy ng buhay, na nasa kalagitnaan ng Paraiso ng Dios.”

Anong nakakakilig na kaisipan ito. Yaong Punongkahoy ng Buhay sa Halamanan ng Eden Na hindi malapitan dahil sa pagkahulog ni Adan ay ibinigay na ngayon sa mananagumpay. Ang nagniningas na tabak ng nagbabantay na kerubin ay nasa kaluban. Ngunit hindi ito nasa kaluban kung ang talim nito ay duguan ng dugo ng Kordero. Pagnilayan natin sandali ang katotohanang ito habang isinasaalang-alang natin kung bakit ipinagkait ang Puno kay Adan at sa kanyang mga lahi ngunit ngayon ay pinahintulutan muli.

Ang layunin ng Diyos para sa Kanyang nilikha, ang tao, ay ipahayag ang Kanyang mga Salita. Sa Genesis, binigyan si Adan ng Salita upang ipamuhay. Ang isang buhay na isinasabuhay ng Salita ay ang Salita na ipinahayag. Iyan ay totoo hindi ba? Ngunit nabubuhay ba si Adan sa Salitang iyon? Hindi, dahil siya ay mabubuhay sa BAWAT Salita, at nabigo siyang makinig sa bawat Salita. Pagkatapos ay lumitaw si Moises. Isang dakila at makapangyarihang tao siya. Ngunit nabigo rin siyang mamuhay ayon sa bawat Salita, at ang propetang iyon, ang tipo ng Dakilang Propeta na darating, ay nabigo sa galit na sundin ang Salita. At naroon din si David, ang dakilang hari ng Israel, isang lalaking ayon sa sariling puso ng Dios. Nabigo siya sa pangangalunya, nang siya ay tinukso. Ngunit sa kalaunan, sa kaganapan ng panahon, may dumating na Isa, ang Ulo, maging si Jesus, Na dapat ding tuksuhin upang makita kung Siya ay mabubuhay sa BAWAT Salita na lumalabas sa bibig ng Diyos. Pagkatapos ay nabigo si Satanas. Sapagkat narito ang Isang Nabuhay ayon sa “Nasusulat,” at ang Obra Maestra ng Diyos ay nagtagumpay sa pamamagitan ng pagpapakita ng Salita ng Diyos. Pagkatapos ay ang nahayag na Sakdal na Isa na ito ay ibinigay sa krus, bilang ang Sakdal na Kordero ng Diyos para sa sakdal na sakripisyo. At sa puno' ay tinanggap Niya ang mga sugat hanggang kamatayan, upang tayo, sa pamamagitan Niya at dahil sa Kanya, ay makakain ng Punongkahoy ng Buhay, at pagkatapos ang Buhay na ibinigay na walang bayad ay magbibigay-daan sa atin na madaig, at maipahayag ang Salita ng Diyos.

At ngayon sa mga Anak ng Diyos, na sa pamamagitan Niya ay nagtagumpay, ay binibigyan ng pribilehiyo ng paraiso ng Diyos, at ang patuloy na pakikisama kay Hesukristo. Hindi kailanman magkakaroon ng anumang paghihiwalay mula sa Kanya. Saan Siya pupunta, ang Kanyang nobya ay pupunta. Kung anong meron Siya, ibinabahagi Niya sa Kanyang minamahal sa isang relasyong magkasanib na tagapagmana. Ang mga lihim na bagay ay mahahayag. Ang madilim na mga bagay ay gagawing payak. Malalaman natin kung paano tayo ay kilala. At tayo ay magiging katulad Niya. Ito ang pamana ng mananagumpay na nagtagumpay sa pamamagitan ng dugo ng Kordero at ng Salita ng patotoo kay Hesu-Kristo.

Gaano natin hinahangad ang araw na iyon kung kailan ang lahat ng mga baluktot na daan ay ituwid, at makakasama natin Siya, oras na walang katapusan. Nawa'y mapabilis ng araw na iyon ang pagpapakita nito, at nawa'y magmadali tayong sumunod sa Kanyang Salita at sa gayon ay patunayan ang ating pagiging karapat-dapat na ibahagi ang Kanyang kaluwalhatian.

“Ang may pakinig, ay pakinggan niya ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia.” Napakalungkot na ang unang kapanahunan na ito ay hindi nakinig sa Espiritu. Sa halip ay nakinig ito sa tao. Ngunit salamat sa Diyos, sa huling kapanahunan ay magkakaroon ng isang grupo na babangon, ang Tunay na Nobya ng huling araw, at siya ay makikinig sa Espiritu. Sa araw na iyon ng matinding kadiliman ang liwanag ay magbabalik sa pamamagitan ng dalisay na Salita at tayo ay babalik sa kapangyarihan ng Pentecostes upang salubungin ang Panginoong Hesukristo.

www.messagehub.info

Pangangaral ni
William Marrion Branham
"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7